

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
PENTRU PROTECTIA MUNCII "ALEXANDRU DARABONT" Bucuresti

GHID

DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ PRIVIND UTILIZAREA ECHIPAMENTELOR INDIVIDUALE DE PROTECȚIE

Ghid de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1048/09.08.2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru utilizarea echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă

2013

Acest document a fost elaborat de către Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont” în cadrul proiectului de cercetare dezvoltare: **”STUDIU PRIVIND STABILIREA MĂSURILOR DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ NECESARE IMPLEMENTĂRII LEGISLAȚIEI NAȚIONALE, CARE TRANSPUNE DIRECTIVELE EUROPENE DIN DOMENIUL “POLITICI SOCIALE ȘI OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ”**, inclus în Planul Sectorial de Cercetare – Dezvoltare al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, pentru perioada 2009 – 2012, Programul Sectorial ”Securitate și Sănătate în Muncă”.

Documentul a fost aprobat de către Comisia de avizare din cadrul INCDPM.

Întreaga responsabilitate privind conținutul prezentului document revine INCDPM și autorilor.

În cazul în care cititorii vor semnala erori, INCDPM va acționa într-un timp rezonabil pentru remedierea lor.

Volumul a fost elaborat de un colectiv de cercetători din cadrul Institutului Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont” (INCDPM) – București format din:

Dr. ing. Virginia Hențulescu
Drd. ing. Florentina Poruschi
Dr. ing. Emilia Dobrescu
ing. Nicoleta Crăciun

Coordonatorul proiectului: Dr. ing. Anca Antonov

Director program: Dr. ing. Ionel Iorga

**© Conținutul acestui material este supus drepturilor de proprietate industrială și intelectuală, exploatare și diseminare de către autor - INCDPM „Alexandru Darabont” București.
Multiplicarea (prin fotocopiere, mijloace electronice etc) acestui material este interzisă.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii “Alexandru
Darabont” București- Oficiul de Informare, Documentare și Editare (OIDE)
GHID DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ PRIVIND UTILIZAREA
ECHIPAMENTELOR INDIVIDUALE DE PROTECȚIE
Editorul: INCDPM, 2013

ISBN 978-606-8477-03-09

CUPRINS

I.INTRODUCERE	2
II.Reglementări	4
II.1 Reglementări europene	4
II.2 Reglementări naționale	5
III. DEZVOLTARE SI COMENTARII asupra Hotărârii Guvernului nr.1048/30.08.2006	16
CAPITOLUL 1 – „Dispoziții generale”	16
CAPITOLUL 2 – „Obligațiile angajatorilor”	22
Secțiunea 1 – „Prevederi generale”	22
Secțiunea a 2- a – „Evaluarea echipamentului individual de protecție”	40
Secțiunea a 3-a – „Reguli de utilizare”	41
Secțiunea a 4-a – „Informarea, consultarea și participarea lucrătorilor”	43
CAPITOLUL 3 – „Dispoziții finale”	47
ANEXA nr.1 din HG nr. 1048/2006 - „Tabel pentru evaluarea riscurilor în vederea selecționării echipamentelor individuale de protecție”	49
ANEXA nr.2 din HG nr. 1048/2006 – „Lista orientativă și neexhaustivă a echipamentelor individuale de protecție”	51
ANEXA nr.3 din HG nr. 1048/2006 – „Lista orientativă și neexhaustivă a activităților și sectoarelor de activitate care pot necesita utilizarea de echipament individual de protecție”	54
IV. BUNE PRACTICI	58
Utilizarea Anexelor HG nr. 1048/2006 pentru identificarea EIP necesar pentru un loc de muncă/post de lucru	58
Exemplu de completare a Tabelului de identificare a pericolelor în vederea selecționării și utilizării EIP (Anexa nr. 1 a HG nr. 1048/2006)	65
Modele de listă internă de dotare cu EIP	66
Exemplu de condiții minime pentru aprovizionare	68
V. SURSE DE INFORMARE	69
Anexa nr.1 STANDARDE IN DOMENIUL ECHIPAMENTELOR INDIVIDUALE DE PROTECȚIE	70
Anexa nr.2 Terminologie și abrevieri	74

I.INTRODUCERE

Institutul National de Cercetare Dezvoltare pentru Protectia Muncii „Alexandru Darabont” Bucuresti, în conformitate cu prevederile art.49 din din Legea nr.319/2006 privind securitatea și sănătatea în muncă, „**asigură fundamentarea științifică a măsurilor de îmbunătățire a activității de securitate și sănătate în muncă și promovează politica stabilită pentru acest domeniu de MMFPS**”.

In acest sens, prin realizarea proiectului de cercetare dezvoltare: „**STUDIU PRIVIND STABILIREA MASURILOR DE SECURITATE ȘI SANATATE IN MUNCA NECESARE IMPLEMENTARII LEGISLAȚIEI NAȚIONALE, CARE TRANSPUNE DIRECTIVELE EUROPENE DIN DOMENIUL “POLITICI SOCIALE ȘI OCUPAREA FORȚEI DE MUNCA”**”, în cadrul Planului Sectorial de Cercetare – Dezvoltare, pentru perioada 2009 – 2012 al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, s-a asigurat dezvoltarea conținutului informativ al ghidului de aplicare a Hotărârii Guvernului nr.1048/09.08.2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru utilizarea echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă, denumită în continuare HG nr.1048/2006.

Acest ghid este un instrument util pentru angajatorii care desfășoară activități în sectoarele economiei naționale, în scopul asigurării sprijinului necesar respectării regulilor de securitate și sănătate în muncă în toate etapele de realizare a activităților respective, în vederea implementării cerințelor minime de securitate și sănătate necesare pentru utilizarea echipamentelor individuale de protecție de către lucrătorii la locul de muncă, precum și pentru îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și a securității acestora.

Ghidul de aplicare a HG nr.1048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru utilizarea echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă se denumește, în continuare, „ghid de bune practici”.

Ghidul de bune practici este un document de referință, cu aplicare voluntară, fiind destinat informării asupra pericolelor și furnizării de sfaturi practice pentru prevenirea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională a lucrătorilor expuși în condițiile utilizării la locul de muncă a echipamentelor individuale de protecție.

Ghidul de bune practici se adresează specialiștilor implicați în asigurarea măsurilor de prevenire și protecție necesare eliminării sau diminuării factorilor de risc de accidentare sau de îmbolnăvire profesională, respectiv inspectorilor de muncă, angajatorilor, medicilor de medicina muncii, membrilor Comitetelor de securitate și sănătate în muncă, persoanelor cu atribuții în domeniul prevenirii și protecției.

Obiectivul ghidului este acela de a-i ajuta pe cei enumerați mai sus cu privire la evaluarea riscurilor și la alegerea măsurilor de protecție adecvate pentru protecția sănătății lucrătorilor și garantarea securității lor la locul de muncă recomandând măsuri pentru prevenire și protecție împotriva riscurilor profesionale generate în condițiile utilizării echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă.

Scopul elaborării ghidului este acela de a crea o bază de coduri de bune practici specifice în acest domeniu.

Ghidul conține elemente de importanță majoră la nivelul unităților economice, în domeniul sus menționat în cadrul cărora trebuie să se acționeze prin practici sigure

care să garanteze un nivel de securitate cât mai ridicat și un mediu de muncă sigur și sănătos pentru lucrători, astfel încât să se asigure reducerea și chiar anularea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională la care aceștia pot să fie expuși.

De asemenea, ghidul de bune practici este util organismelor de control în domeniul securității și sănătății în muncă-Inspekția muncii și inspectoratele teritoriale de muncă, precum și organizații de prevenire și protecție și respectiv organismelor de evaluare a conformității competente, întrucât detaliază măsurile necesare pentru asigurarea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă în toate fazele activităților economice, cu efect de protecție a vieții, securității și sănătății în muncă a lucrătorilor, precum și a tuturor persoanelor care se găsesc în mediul de muncă.

Ghidul de bune practici este util angajatorilor, serviciilor de prevenire și protecție, lucrătorilor desemnați din toate sectoarele de activitate ale economiei naționale, care folosesc echipamente individuale de protecție.

În beneficiul angajatorilor, a serviciilor de prevenire și protecție, lucrătorilor desemnați, precum și a organismelor de control în domeniul securității și sănătății în muncă, respectiv a organismelor de evaluare a conformității respectarea ghidului de bune practici asigură diminuarea costurilor non-calității, realizarea unui nivel ridicat de securitate și sănătate în muncă pentru lucrători și un mediu de muncă sigur și sănătos.

Prezentul document conține comentarii referitoare la conținutul juridic și dispozițiile tehnice și de securitate generale aplicabile echipamentelor individuale de protecție.

Acest ghid de bune practici prevede, pentru angajatori și persoanele responsabile, recomandări care să faciliteze interpretarea și aplicarea HG nr.1048/2006, în special în ceea ce privește evaluarea riscurilor pentru sănătatea lucrătorilor implicați și măsurile preventive aplicabile.

Ghidul de bune practici are ca scop să faciliteze punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1048/2006, care stabilește că angajatorul este obligat să asigure utilizarea de către lucrători a echipamentului individual de protecție la locul de muncă și, de asemenea, să garanteze conformitatea cu cerințele generale cuprinse în acest act legislativ, precum și cu alte reglementări aplicabile.

Se atrage atenția utilizatorilor prezentului ghid asupra faptului că acest document este destinat **numai să faciliteze aplicarea legislației și numai textul legislativ este obligatoriu în mod legal.**

Totuși, acest document reprezintă o referință pentru a asigura o aplicare unitară a prevederilor legale de către toate părțile interesate.

Informațiile utilizate prin prezentul ghid:

- sunt generale și nu intenționează să se refere la aspecte specifice ale unui anumit echipament introdus pe piață;
- nu sunt neapărat pe înțelesul tuturor, complete, clare sau actualizate;
- uneori se referă la informații externe asupra cărora autorii nu au vreun control și pentru care nu își asumă nici o responsabilitate;
- nu reprezintă o consultanță legală sau profesională.

II.Reglementări

II.1 Reglementări europene

Principalul act normativ care reglementează domeniul securității și sănătății în muncă pentru protejarea lucrătorilor împotriva riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională în Uniunea Europeană este Directiva cadru 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

Principiul de bază al directivei este prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, ceea ce implică evaluarea, de către angajator, a riscurilor profesionale și impune acestuia obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă.

Directiva 89/391/CEE reprezintă cadrul legislativ și juridic, bază pentru adoptarea directivelor speciale, în sensul articolului 16 alineatul (1), care stabilesc cerințele minime de sănătate și securitate pentru lucrători în cazul utilizării echipamentelor individuale de protecție:

- Directiva 89/656/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă, cu completările și modificările ulterioare.

În contextul implementării Directivei 89/656/CEE, cu completările și modificările ulterioare, trebuie să se țină cont și de prevederile următoarelor directive:

- Directiva 92/57/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate care se aplică pe șantierele temporare și mobile;

- Directiva 89/654/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă;

- Directiva 89/655/CEE privind cerințele minime de sănătate și securitate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, cu completările și modificările ulterioare, fiind republicată în text consolidat prin Directiva 2009/104/CE.

- Directiva 2003/10/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (zgomot);

- Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenții fizici (vibrații);

- Directiva 2004/40/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice);

- Directiva 98/24/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea lor la agenți chimici în muncă;

- Directiva 83/477/CEE privind protecția sănătății și securității lucrătorilor față de riscurile datorate expunerii la azbest;

- Directiva 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă;

- Directiva 92/58/CEE privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și sănătate la locul de muncă;

Pe lângă aceste directive trebuie țină cont de principiile de integrare a securității la proiectarea și fabricarea echipamentelor de muncă reglementate de:

- Directiva 2006/42/CE privind mașinile și de modificare a directivei 95/16/CE;

- Directiva 2006/95/CE privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la echipamentele electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune;
- Directiva 89/686/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție;
- Directiva 2000/14/CE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior, fiind republicată în text consolidat prin Directiva 2005/88/CE;

II.2 Reglementări naționale

În România, legislația de securitate și sănătate în muncă aplicabilă domeniilor de activitate din economia națională transpune Directivele Uniunii Europene din domeniul securității și sănătății în muncă.

Cadrul legislativ național cuprinde:

- Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006, cu modificările ulterioare;
- Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1425/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârile Guvernului referitoare la cerințele minime de securitate și sănătate în muncă.

Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr.319/2006, stabilește cadrul organizatoric general al securității și sănătății în muncă în România, reiterează principiile generale de prevenire din Directiva cadru 89/391/CEE, stabilește obligațiile angajatorilor privind protecția lucrătorilor, drepturile și obligațiile lucrătorilor, stimulente și sancțiuni în domeniu.

De asemenea, prin lege, se stabilesc instituțiile implicate în sistemul de securitate și sănătate în muncă și atribuțiile acestora.

Hotărârea Guvernului nr.1425/2006 pentru aprobarea prevederilor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare HG nr.1425/2006, explicitează modul de aplicare a legii la nivelul unităților economice.

De asemenea, Normele metodologice precizează în detaliu **obligațiile angajatorilor privind activitatea de prevenire și protecție la nivelul unității.**

Principiile de bază referitoare la utilizarea EIP la locul de muncă sunt înscrise în Legea nr. 319/2006 și Legea nr. 51/2012 privind modificarea și completarea Legii nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspectiei Muncii¹.

Astfel, Legea nr.319/2006 definește echipamentul individual de protecție, stabilește obligația angajatorului de a asigura permanent echipamentul individual de protecție (EIP) necesar la locul de muncă, obligațiile lucrătorilor referitoare la purtarea EIP și sancțiunile prevăzute în cazul unor abateri.

¹ A se vedea art.IV din Legea 51/2012

Legea nr. 319/2006, Art. 7. - (1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul are obligația să ia măsurile necesare pentru:

...

h) adoptarea, în mod prioritar, a măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală;

În cadrul responsabilităților sale de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, angajatorul trebuie să adopte mai întâi măsuri de protecție colective și numai atunci când acestea se dovedesc insuficiente sau greu de aplicat, să adopte măsuri de protecție individuală, cum sunt de exemplu cele care implică acordarea de echipamente individuale de protecție.

Angajatorul trebuie să aibă în vedere la evaluarea riscurilor pentru posturile de lucru din unitatea sa și condițiile speciale care se impun la luarea măsurilor de securitate și sănătate în cazul grupurilor sensibile la riscuri specifice.

Legea nr. 319/2006, Art. 12. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

Prin măsuri de protecție colectivă se înțeleg acele echipamente care nu se poartă direct de lucrători și nu sunt ținute în mână de lucrători, ci sunt amplasate pe lângă aceștia, pentru a-i proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri.

Un protector colectiv poate asigura protecția unui singur lucrător expus la un anumit risc, ca persoană individuală sau poate asigura protecția simultană a mai multor persoane.

Factorul de diferențiere dintre protectorii colectivi și cei individuali este deci raportarea directă la utilizator: protectorii individuali sunt legați direct de persoana expusă (sunt purtați de lucrător sau ținuți cu mâna de lucrători sau legați de un alt articol purtat de lucrător).

Protectorii colectivi nu sunt legați direct de persoana protejată, sunt în afara acesteia.

Exemplele tipice sunt ecranele împotriva radiațiilor optice neionizante ținute în mână sau purtate sub formă de măști de sudură, ochelari, viziere care sunt protectori individuali sau ecranele opace ale echipamentelor de muncă, respectiv ecrane/paravane ce înconjoară anumite locuri de muncă cu degajări puternice de radiații luminoase care sunt protectori colectivi.

Prioritare trebuie să fie măsurile colective ce se adoptă din faza de proiectare a echipamentelor de muncă sau a locului de muncă.

În cazul lucrului la înălțime putem clasifica măsurile de protecție, astfel:

- măsuri de protecție colectivă:

- măsurile prin intermediul cărora este prevenită căderea și acestea pot fi: sisteme de balustrade, bariere, garduri, schele, platforme de lucru cu balustrade, sisteme individuale de prevenirea căderii (cadre mobile), platforme elevatoare mobile care sunt destinate a asigura protecția lucrătorilor de la locul de muncă pentru care sunt prevăzute;

- măsurile prin intermediul cărora este minimizată înălțimea de cădere și consecințele căderii de la înălțime și acestea pot fi: plase la nivelul căderii, plase sub nivelul căderii (maximum 2 m sub nivelul de lucru), sisteme de amortizare a impactului sau șocului datorită căderii (saltele, perne cu aer etc.);

- măsuri de protecție individuală :

- măsurile care previn căderea personalului, care pot fi: sisteme de limitare a deplasării; sisteme de poziționare în timpul lucrului, sisteme de acces pe coardă;
- măsurile prin care minimizează înălțimea și consecințele căderii și din care pot face parte: sisteme de oprire a căderii, sisteme de salvare (de exemplu un sistem format dintr-o chingă de salvare și un dispozitiv de ridicare pentru salvare).

Legea nr. 319/2006, Art. 12. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

Angajatorul trebuie să aibă în vedere la evaluarea riscurilor pentru posturile de lucru din unitatea sa și condițiile speciale care se impun la luarea măsurilor de securitate și sănătate în cazul grupurilor sensibile la riscuri specifice (persoane cu dizabilități, anomalii, handicap, femei gravide, tineri etc.).

De exemplu pentru persoanele cu anomalii cum ar fi platfus, inegalitate lungime picioare trebuie specificat că modelul de încălțăminte de protecție să fie adaptat situației concrete.

Acordarea EIP la locul de muncă reprezintă o măsură de protecție care trebuie adoptată în strânsă legătură cu evaluarea riscurilor, iar angajatorul este cel care decide asupra necesității adoptării sale și implicit este cel care răspunde de alegerea corespunzătoare a EIP prevăzut a fi utilizat cu cerințele aplicabile având în vedere riscurile existente.

Legea nr. 319/2006, Art. 13. - În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

.....

r) să asigure echipamente individuale de protecție;

s) să acorde obligatoriu echipament individual de protecție nou, în cazul degradării sau al pierderii calităților de protecție.

Angajatorii au obligația de a asigura în permanență EIP necesar la locul de muncă, furnizând noi EIP în cazul degradării celor acordate sau a pierderii calității de protecție a lor.

Exemplu: O centură complexă ce face parte dintr-un sistem de oprire a căderii este scoasă din uz și înlocuită dacă în timpul verificărilor se observă tăieturi, rupturi, murdăriri și orice alte defecțiuni care ar crea dubii privind siguranța în utilizare.

Legea nr. 319/2006, Art. 23. - (1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au următoarele obligații:

.....

b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;

Lucrătorii au obligația de a utiliza EIP în mod corect, respectiv în conformitate cu instrucțiunile de lucru și cu instrucțiunile furnizate de producătorul EIP, iar după utilizare trebuie fie să înapoieze angajatorului EIP acordat (în cazul în care un lucrător dintr-o unitate își desfășoară sarcina de muncă la sediul altei unități), fie să îl păstreze în condițiile stabilite la nivelul organizației.

Prevederea normativă semnifică în același timp că lucrătorii trebuie să folosească EIP numai pentru scopul în care a fost acordat, nu și în alte scopuri, de exemplu pentru uz personal sau ca îmbrăcăminte de lucru, atunci când efectuează activități în cursul cărora nu mai sunt expuși la riscuri.

Principiile și condițiile referitoare la EIP din lege sunt detaliate prin HG nr. 1048/2006, care cuprinde prevederi detaliate referitoare la obligații ale angajatorilor și ale lucrătorilor în legătură cu utilizarea EIP la locul de muncă și recomandări privind identificarea pericolelor, a sortimentelor de EIP/articolelor de EIP ce ar putea fi folosite pentru a proteja părțile corpului uman și a principalelor tipuri de EIP ce ar trebui să fie utilizate la unele locuri de muncă, având în vedere riscurile generale specifice.

Dacă expunerea nu poate fi prevenită prin alte mijloace, inclusiv în timpul unor intervenții în zone expuse, aplicarea unor măsuri de protecție individuală, inclusiv asigurarea echipamentului individual de protecție, este impusă și prin alte acte normative referitoare la securitatea și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă, menționate în Tabelul nr.1.

Următoarele reglementări conțin prevederi pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție:

Tabel nr.1

Nr. crt.	Hotărâre de Guvern	Directiva	Monitorul Oficial
Act normativ de bază			
1.	Hotărârea Guvernului nr.1048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă	89/656/CEE	722/23.08.2006
Acte normative complementare			
1.	Hotărârea Guvernului nr.115/2004 privind stabilirea cerințelor esențiale de securitate ale echipamentelor individuale de protecție și a condițiilor pentru introducerea lor pe piață, cu completările și modificările ulterioare	89/686/CEE 93/68/CEE 93/95/CEE 96/98/CEE	166/26.02.2004
2.	Hotărârea Guvernului nr.1146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă	89/655/CEE 95/63/CE 2001/45/CE 2009/104/CE ²	815/03.10.2006
3.	Hotărârea Guvernului nr.300/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele temporare sau mobile	92/57/CEE	252/21.03.2006
4.	Hotărârea Guvernului nr.1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă	89/654/CEE	739/30.08.2012
5.	Hotărârea Guvernului nr.493/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot	2003/10/CE	380/03.05.2006
6.	Hotărârea Guvernului nr.1876/2005 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibrații	2002/44/CE	81/30.01.2006
7.	Hotărârea Guvernului nr.1218/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici	98/24/CE 91/322/CEE 2000/39/CE 2006/15/CE 2009/161/UE ³	845/13.10.2006

² Directiva 2009/104/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, reprezintă forma consolidată a textelor normative anterioare;

³ Directivei 2009/161/UE de stabilire a unei a treia liste de valori limită orientative de expunere profesională în aplicarea Directivei 98/24/CE a Consiliului și de modificare a Directivei 2000/39/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L nr.338 din 19 decembrie 2009

8.	Hotărârea Guvernului nr. 1/2012 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1218/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.093/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă și a Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor	2009/161/UE ⁴	44/19.01.2012
9.	Hotărârea Guvernului nr. 1093/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă	2004/37/CE ⁵	757/06.09.2006
10.	Hotărârea Guvernului nr.1875/2005 privind protecția securității și sănătății lucrătorilor față de riscurile datorate expunerii la azbest	83/477/CEE 91/382/CEE 98/24/CE 2003/18/CE 2009/148/CE ⁶	64/24.01.2006
11.	Hotărârea Guvernului nr.1058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive	99/92/CE	737/29.08.2006
12.	Hotărârea Guvernului nr.1092//2006 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici în muncă	2000/54/CE	762/07.09.2006
13.	Hotărârea Guvernului nr.971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă	92/58/CEE	683/09.08.2006

Menționăm că Hotărârea Guvernului nr. 1876/2005 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibrații, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare HG

⁴ Directiva 2009/161/UE a Comisiei din 17 decembrie 2009 de stabilire a unei a treia liste de valori-limită orientative de expunere profesională în aplicarea Directivei 98/24/CE a Consiliului și de modificare a Directivei 2000/39/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 338 din 19 decembrie 2009.

⁵ Directiva 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă, republică în text consolidat Directivele 90/394/CEE, 97/42/CEE, 99/38/CEE.

⁶ Directiva 2009/148/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă ;

nr.1876/2005, conține referiri la utilizarea EIP împotriva vibrațiilor, dar și la furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și umezelii a lucrătorilor expuși.

De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 493/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare HG nr.493/2006, stabilește că angajatorul are obligația de a pune EIP a auzului la dispoziția lucrătorilor atunci când expunerea la zgomot depășește valorile de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea (80 dB(A)), iar atunci când expunerea la zgomot atinge sau depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea (85 dB(A)), lucrătorii trebuie să utilizeze mijloacele individuale de protecție auditivă.

Actele normative complementare HG nr.1048/2006 conțin doar prevederi generale referitoare la necesitatea dotării lucrătorilor cu EIP, atenționând asupra necesității folosirii îmbrăcăminte de protecție și/sau aparatelor de protecție respiratorie și/sau mijloacelor individuale de protecție auditivă (antifoane interne sau externe sau căști antifonice), fără însă a conține condiții mai detaliate decât cele menționate în HG nr. 1048/2006, respectiv fără a indica EIP specifice.

În vederea prevenirii riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională, în funcție de riscurile remanente datorate eficacității incomplete a măsurilor de protecție adoptate de către proiectantul și/sau fabricantul echipamentului de muncă, trebuie să fie indicată în Cartea tehnică/Manual de utilizare a echipamentului de muncă folosirea unui echipament individual de protecție.

În acest sens, pentru echipamentele de muncă utilizate în sectoarele economiei naționale trebuie să se garanteze îndeplinirea, încă din faza de proiectare și fabricație, a cerințelor esențiale de securitate și sănătate prevăzute de legislația europeană și națională.

Legislație română conține prevederi referitoare la asigurarea, înainte de introducerea pe piață, a cerințelor privind proiectarea, fabricarea, utilizarea, reglarea și întreținerea echipamentelor de muncă.

Aceasta prevede cerințe esențiale de securitate și sănătate care trebuie să fie îndeplinite de echipamentele de muncă, în scopul eliminării oricărui risc pe toată durata de viață previzibilă a acestora, inclusiv în fazele de transport, montare, demontare, dezmembrare și casare.

Cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru riscuri specifice trebuie să fie luate în considerare la proiectarea și fabricarea echipamentelor de muncă, din a căror categorie principală fac parte mașinile.

Înainte să fie puse în funcțiune la locurile de muncă echipamentele de muncă, utilizate în activitățile economice la nivelul angajatorilor, trebuie să ateste îndeplinirea următoarelor reglementări:

Tabel nr.2

Nr. crt.	Hotărâre de Guvern	Directiva	Monitorul Oficial
1.	Hotărârea Guvernului nr.1029/2008 privind condițiile introducerii pe piață a mașinilor	2006/42/CE	674/30.09.2008
2.	Hotărârea Guvernului nr.457/R1/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune	2006/95/CE ⁷	402/15.06.2007
3.	Hotărârea Guvernului nr.1756/2007 privind limitarea nivelului emisiilor de zgomot în mediu produs de echipamente destinate utilizării în exteriorul clădirilor	2000/14/CE 2005/88/CE	48/22.01.2007
Acte normative complementare			
1.	Hotărârea Guvernului nr.1146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă	89/655/CEE 95/63/CE 2001/45/CE 2009/104/CE ⁸	815/03.10.2006
2.	Legea nr.245/2004 privind securitatea generală a produselor	2001/95/CE ⁹	565/25.06.2004

De asemenea există și alte prevederi legale suplimentare, care cuprind fie anumite detalieri ale Legii nr. 319/2006 în ceea ce privește utilizarea EIP, fie indicații privind asigurarea unei anumite protecții individuale în legătură cu un risc particular.

În cele ce urmează vom atenționa asupra prevederilor din HG nr. 1425/2006:

Art. 15. - (1) Activitățile de prevenire și protecție desfășurate prin modalitățile prevăzute la art. 14 în cadrul întreprinderii și/sau al unității sunt următoarele:

....

20. identificarea echipamentelor individuale de protecție necesare pentru posturile de lucru din întreprindere și întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;

21. urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție și a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum și în celelalte situații prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1048/2006;

Prevederile acestui act normativ semnifică faptul că trebuie să existe la nivelul întreprinderii dovezi obiective că s-a efectuat:

- a) Identificarea EIP pentru posturile de lucru, deci implicit s-au evaluat riscurile existente și s-au stabilit EIP necesare pe fiecare post de lucru, ceea ce implică faptul că **s-a completat Anexa nr.1 din HG nr. 115/2004 pentru fiecare post de lucru.**

Atenționăm asupra faptului că identificarea se efectuează pe post de lucru și nu pe meserie sau funcție, de astfel încât este posibil ca pentru un lucrător care efectuează conform contractului individual de muncă și atribuțiilor sale de serviciu

⁷ Directiva 2006/95/CE privind echipamentul electric destinat utilizării în anumite limite de tensiuni a înlocuit Directiva 73/23/CEE, adoptată în legislația națională prin HG nr.457/2003;

⁸ Directiva 2009/104/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă;

⁹ Directiva 2001/95/CE privind securitatea generală a produselor se aplică tuturor produselor pentru care nu există prevederi legislative specifice armonizate.

mai multe tipuri de activități, la mai multe posturi de lucru, este necesar să existe mai multe evaluări ale riscurilor în vederea identificării EIP necesar.

Trebuie efectuată identificarea EIP necesar atât pentru activitățile normale, cât și pentru situațiile excepționale, de exemplu la stingerea incendiilor, salvarea unor persoane, intervenții în caz de deversări de substanțe corozive sau toxice sau în caz de emisii de noxe în cantități mari, intervenții în spații închise unde poate apărea deficit de oxigen.

b) Întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu EIP.

Aceasta înseamnă în primul rând necesarul pentru fiecare lucrător, cu indicarea fiecărui protector, a numărului de echipamente acordate concomitent și eventual a termenului la care acestea ar trebui înlocuite.

Acest lucru se poate realiza, de exemplu, prin elaborarea unei **Liste de EIP sau a unui Normativ intern de acordare a EIP**.

Fiecare lucrător ar trebui să dispună de un document/un extras din această listă care indică EIP pe care ar trebui să le poarte la posturile de lucru.

În plus, la nivelul întreprinderii trebuie să existe un **necesar global, al tuturor EIP ce trebuie procurate, cu indicarea numărului de bucăți din fiecare mărime** necesară.

Necesarul la nivelul întreprinderii trebuie să ia în considerație și EIP pentru situațiile excepționale, dar și existența unui surplus de EIP pentru a asigura înlocuirea rapidă a echipamentelor deteriorate prematur.

c) Urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a EIP și a înlocuirii lor la termenele stabilite.

Aceasta presupune pe de o parte existența unor obiective specifice în planul de control al persoanelor desemnate pentru a efectua activități de prevenire și protecție, iar pe de altă parte rapoarte de control prin care să se dovedească efectuarea acestor verificări.

Trebuie atenționat asupra faptului că înlocuirea EIP la termenele stabilite este obligatorie numai în situațiile în care producătorul EIP a stabilit un termen limită de scoatere din uz a EIP (așa cum este cazul filtrelor împotriva gazelor sau a unor EIP împotriva căderilor de la înălțime) sau când EIP supus unor verificări tehnice la instituții specializate și nu a trecut testul (cazul mănușilor și încălțămintei electroizolante).

Nu este obligatorie înlocuirea EIP în stare bună, chiar dacă s-a epuizat durata orientativă de purtare stabilită prin lista internă.

HG nr. 1425/2006, Art. 67. Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:

.....

d) analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

HG nr. 1425/2006, Art. 70. Angajatorul trebuie să supună analizei comitetului de securitate și sănătate în muncă documentația referitoare la caracteristicile echipamentelor de muncă, ale echipamentelor de protecție colectivă și individuală, în vederea selecționării echipamentelor optime.

Aceste prevederi ale HG nr.1425/2006 stabilesc modalitățile concrete de consultare a reprezentanților salariaților în legătură cu EIP.

Prevederea legală de la art. 70 evidențiază clar necesitatea ca la nivelul întreprinderii să existe documentații care să cuprindă caracteristicile EIP.

Astfel de documentații pot fi specificații tehnice de aprovizionare, dar listele interne de acordare a EIP pe fiecare post de lucru pot include de asemenea caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească EIP.

Procesele verbale ale ședințelor Comitetului de securitate și sănătate trebuie să dovedească faptul că aspectele specificate mai sus au fost analizate și reprezentanții lucrătorilor și-au dat acordul sau au propus îmbunătățiri.

HG nr. 1425/2006, Art. 93. (1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde:

.....

e) instruirea la locul de muncă va include în mod obligatoriu demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

HG nr. 1425/2006 subliniază faptul că instruirea la locul de muncă trebuie să prevadă exerciții practice privind utilizarea EIP.

Aceste exerciții practice ar trebui să se refere la acele EIP care cuprind modalități particulare de îmbrăcare, reglare, verificare înainte de utilizare sau de manipulare în timpul utilizării, cum ar fi: căști de protecție, viziere de protecție, îmbrăcăminte de intervenție, dar mai ales aparate de protecție respiratorie (orice tip) și EIP împotriva căderilor de la înălțime.

Ori de câte ori la un loc de muncă este obligatorie purtarea unui anumit EIP și în special în cazul în care este posibil accesul la acel loc de muncă a unor persoane neinstruite, obligativitatea purtării EIP trebuie să fie semnalizată prin utilizarea panourilor de obligativitate prevăzute de HG nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă, denumită în continuare HG nr.971/2006.

HG nr. 971/2006, Anexa nr. 2

3. Panouri utilizate

3.3 Panouri de obligativitate

Caracteristici intrinseci:

a) formă rotundă;

b) pictogramă albă pe fond albastru (partea albastră trebuie să ocupe cel puțin 50% din suprafața panoului).

		
Protecție obligatorie a ochilor	Protecție obligatorie a capului	Protecție obligatorie a urechilor
		
Protecție obligatorie a căilor respiratorii	Protecție obligatorie a picioarelor	Protecție obligatorie a mâinilor
		
Protecție obligatorie a corpului	Protecție obligatorie a feței	Protecție individuală obligatorie împotriva căderii de la înălțime

Exemple privind utilizarea unor astfel de panouri de obligativitate sunt:

a) în încăperile cu compresoare sau pompe se afișează panoul cu “*Protecție obligatorie a urechilor*”;b) la manipulare obiecte fierbinți sau în instalații electrice se afișează panoul cu, “*Protecție obligatorie a mâinilor*”;c) pe șantiere de construcții se afișează panoul cu “*Protecție obligatorie a capului*”;d) lângă instalații laser se afișează panoul cu „*Protecție obligatorie a ochilor*”.**În cazul nerespectării prevederilor Legii nr.319/2006 se prevăd următoarele sancțiuni**

Legea nr 319/2006, Art. 39. (2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. b) și r).

.....

(9) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind:

p) organizarea activității de păstrare, întreținere și denocizare a echipamentului individual de protecție;

s) amenajarea locurilor de muncă pentru lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare.

Legea nr.319/2006 prevede sancționarea angajatorului cu amendă de la 5000 lei la 10000 lei în cazul în care nu s-a elaborat un plan de prevenire și protecție care să cuprindă acordarea de EIP corespunzător riscurilor de la locul de muncă, conform art. 13 lit. b), sau atunci când lucrătorilor nu li s-a acordat EIP adecvat riscurilor de la locul de muncă, conform art. 13 lit. r).

Aceeași sancțiune se prevede atunci când angajatorul nu a luat măsuri pentru păstrarea/depozitarea corespunzătoare a EIP și acesta își pierde caracteristicile de protecție sau atunci când nu asigură întreținerea și denocivizarea echipamentului individual de protecție astfel încât să evite expunerea la riscuri suplimentare a lucrătorilor sau a familiei acestora prin intrarea în contact cu un EIP murdar sau contaminat cu substanțe periculoase (toxice, fibrinogene care degajă radiații ionizante).

Amenzi de 5000 până la 1000 lei sunt prevăzute și în cazul în care nu se adoptă protecția individuală corespunzătoare în cursul lucrărilor la înălțime (de exemplu centuri complexe), în spații închise (de exemplu aparate de protecție respiratorie, dispozitive de salvare/urcare) sau condiții de izolare (de exemplu îmbrăcăminte de semnalizare pentru a observa localizarea lucrătorului izolat sau situațiile în care persoana respectiva nu mai este conștientă)

III. Dezvoltare și comentarii asupra Hotărârii Guvernului nr.1048/30.08.2006

CAPITOLUL 1 – „Dispoziții generale”

Art.1 - Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime referitoare la echipamentul individual de protecție utilizat de lucrători la locul de muncă.

§1 HG nr. 1048/2006 este actul legislativ care stabilește condiții referitoare la modul de acordare și utilizare a EIP la locul de muncă.

Această hotărâre de guvern conține cerințe minime generale aplicabile la orice loc de muncă și nu cerințe specifice unui anumit loc de muncă.

Prevederile actului normativ se aplică numai la locul de muncă, nu sunt valabile pentru utilizarea echipamentului individual de protecție la activități cum ar fi activitățile de petrecere a timpului liber, sportive etc.

Art. 2 - Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate domeniului menționat la art.1, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau specifice cuprinse în prezenta hotărâre.

§2 Legea nr. 319/2006 nu include decât prevederi generale, referitoare la responsabilitatea angajatorului de a decide asupra EIP adecvat, la obligația acestuia de a asigura EIP adecvat riscului, pe întreaga perioadă de lucru, chiar dacă pentru aceasta este necesar să se înlocuiască EIP deteriorate, precum și la obligația lucrătorilor de a utiliza corect și de a asigura păstrarea în bune condiții a EIP acordat de angajator.

HG nr. 1048/2006 conține reguli care să permită îndeplinirea acestor condiții, astfel încât să se garanteze asigurarea securității și menținerea sănătății lucrătorilor.

În consecință, toate prevederile Legii nr.319/2006 se aplică integral, în HG nr. 1048/2006 fiind detaliate, atunci când este cazul, specificații particulare pentru anumite posturi de lucru.

De exemplu, Anexa nr.3 din HG nr. 1048/2006 se referă la „*Lista orientativă și neexhaustivă a activităților și sectoarelor de activitate care pot necesita utilizarea de echipament individual de protecție*”

Art. 3 (1) În sensul prezentei hotărâri, prin echipament individual de protecție se înțelege orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice element suplimentar sau accesoriu proiectat în acest scop.

§3 Definiția EIP cuprinde mai multe cuvinte cheie, care permit departajarea între EIP și alte tipuri de echipamente individuale utilizate de lucrători sau alte persoane în procesul de muncă.

Cuvintele cheie sunt:

- **“purtat sau ținut”**, ceea ce înseamnă fie că EIP se află/este amplasat pe lucrător/persoana expusă, fie că este ținut cu mâna de acesta sau este un accesoriu /element suplimentar indispensabil funcționării EIP, de exemplu care asigură conectarea la un suport de ancorare sau la o sursă de energie, sursa de aer comprimat etc).
- **“a proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri”**, ceea ce înseamnă că EIP trebuie să aibă obligatoriu ca funcție principală protecția persoanei expuse la riscuri; echipamentele utilizate de o persoană care nu au funcție de protecție sau care au ca scop principal efectuarea unei activități, nu sunt EIP.

Cele două condiții menționate mai sus prin cuvinte cheie trebuie să fie îndeplinite în același timp.

În ceea ce privește forma, un EIP poate fi atât un articol de sine stătător, cât și un accesoriu sau element suplimentar care se poartă peste sau împreună cu un alt echipament.

Conform definiției și pentru a fi considerat EIP, trebuie să se țină seama de următoarele aspecte:

a) EIP este destinat în exclusivitate pentru a asigura protecție față de riscurile existente și nu este destinat a fi utilizat pentru efectuarea unei sarcini sau activități.

Prin urmare, instrumentele de lucru utile nu sunt considerate EIP, deși ele sunt concepute pentru a proteja împotriva unui anumit risc (de ex: prăjini electroizolante etc.).

b) EIP trebuie să fie purtat sau ținut de lucrător și utilizat conform domeniului de utilizare previzibil stabilit de producător.

De exemplu, un covor electroizolant, un ecran antifonic sau opac/împotriva radiațiilor laser amplasat lângă un lucrător, nu este considerat EIP.

c) EIP trebuie să fie un element de protecție pentru utilizator și nu pentru mediul de lucru, astfel încât atunci când este utilizat pentru a proteja produsele sau persoanele din jur nu este considerat EIP.

De exemplu, în cazul în care articole de îmbrăcăminte sunt utilizate pentru protecția produselor alimentare pentru a preveni contaminarea acestora și implicit a oricărui consumator, acestea nu sunt considerate EIP.

În mod similar, echipamentul utilizat de personalul sanitar, în special de chirurghi pentru a preveni contaminarea pacienților, nu este EIP; dacă însă acesta are și rol de protecție a personalului sanitar, este EIP.

d) elementele suplimentare ale unui EIP sau accesoriile ale căror utilizare este esențială pentru buna funcționare a echipamentelor individuale de protecție cum ar fi filtrele contra radiațiilor luminoase de la sudură, filtrele împotriva gazelor, piesele de legătură (carabiniere) și mijloacele de legătură (frânghiile) care conectează o centură complexă la un punct de ancorare, de asemenea sunt considerate EIP.

Când se utilizează accesorii sau elemente care sunt indispensabile pentru funcționarea eficientă a EIP trebuie aplicate principiile specifice unui EIP.

Încadrarea ca EIP a elementelor suplimentare sau accesoriilor poate prezenta uneori dificultăți. În caz de dubiu trebuie să se apeleze pentru consiliere la organisme specializate.

Alte comentarii și exemplificări în ceea ce privește EIP sunt prezentate în următoarele documente:

- „*Ghid privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)*” și
- „*Ghid pentru aplicarea directivei Consiliului 89/686/CEE din 21 decembrie 1989 privind armonizarea legislației Statelor Membre referitoare la echipament individual de protecție*”

Art. 3 (2) Sunt excluse din definiția cuprinsă la alin. (1):

- a) îmbrăcămintea de lucru și uniforme obișnuite care nu sunt proiectate în mod special pentru a proteja securitatea și sănătatea lucrătorului;*
- b) echipamentul folosit de serviciile de urgență și salvare;*
- c) echipamentul individual de protecție purtat sau folosit de armată, poliție ori de alte instituții de ordine publică;*
- d) echipamentul individual de protecție pentru mijloace de transport rutier;*
- e) echipamentul sportiv;*
- f) echipamentul de autoapărare sau de descurajare;*
- g) dispozitivele portabile pentru detectarea și semnalizarea riscurilor și factorilor nocivi.*

§4 Excluderile de mai sus se datorează următoarelor argumente:

a) **“Îmbrăcămintea de lucru”**, cum ar fi de exemplu halatele utilizate de personalul din birouri, de magazioneri sau de personalul care efectuează inspecții ale unor produse, este îmbrăcămintea acordată de angajatori cu scopul de a proteja hainele personale (“de stradă”) împotriva uzării premature sau împotriva murdăririi superficiale.

Ea este exclusă întrucât nu are drept scop protejarea lucrătorilor împotriva unuia sau mai multor riscuri. În aceeași categorie de “îmbrăcăminte de lucru” se poate încadra îmbrăcămintea folosită pentru protecția alimentelor, a pacienților sau cea folosită în așa numitele “camere curate”, pentru a proteja piese electronice împotriva murdăririi sau a încărcării electrostatice.

Atunci când îmbrăcămintea de lucru este utilizată pentru protecția împotriva unui risc evaluat, de exemplu împotriva stropirii cu soluții de detergenți, aceasta nu mai este îmbrăcămintea de lucru, ci devine EIP care asigură securitatea și sănătatea utilizatorului.

b) “**Uniformele**” (de exemplu, uniforme pentru chelneri, hostess/gazde pentru conferințe, portari, distribuitori alimente etc.) sunt folosite ca un element de diferențiere a unui grup sau ca mijloc de publicitate și nu sunt utilizate pentru a proteja sănătatea sau securitatea persoanelor care le utilizează. În acest caz, dacă uniformă are și rol de protecție (de exemplu, împotriva frigului, a intemperiilor sau pentru semnalizare/mare vizibilitate pe drumuri publice), ea poate fi EIP.

c) În categoria de “**echipament folosit de serviciile de urgență și salvare**” intră echipamentele folosite pentru resuscitarea sau salvarea pacienților sau a persoanelor care au suferit un accident, de exemplu aparatele de resuscitare de pe ambulanțe.

În schimb se atrage atenția că sunt EIP, echipamentele folosite de personalul sanitar de pe ambulanțe pentru a preveni contaminarea utilizatorului în cazul transportării persoanelor cu boli transmisibile/agenți biologici sau pentru a le asigura o mai mare vizibilitate pe drumurile publice (îmbrăcămintea de semnalizare de mare vizibilitate).

De asemenea căștile și vizierele de protecție folosite la descarcerări, sunt EIP, întrucât toate acestea au o funcție clară de protecție a lucrătorilor.

d) “**echipamentul individual de protecție purtat sau folosit de armată, poliție ori de alte instituții de ordine publică**”, în cursul activităților specifice de luptă, respectiv de protecție a ordinii publice, sunt supuse unor reglementări specifice.

Astfel de EIP sunt scuturile, vestele antiglonț, costumele antichimice folosite în caz de atac biologic sau chimic, costumele pentru cei care efectuează dezamorsarea explozivilor etc.

Aceste categorii de EIP sunt supuse unor reglementări specifice.

Se atrage însă atenția că alte echipamente individuale, cu rol de protecție împotriva altor riscuri care nu sunt în legătură cu activitățile menționate (de exemplu, EIP împotriva intemperiilor, încălțăminte de securitate, veste avertizoare) sunt EIP.

EIP pentru pompieri intră de asemenea în domeniul de aplicare al HG nr. 1048/2006, chiar dacă este utilizat de forțele armate sau de poliție.

e) prin termenul “**echipament individual de protecție pentru mijloace de transport rutier**” se înțelege centura de siguranță din dotarea autovehiculelor, care este supusă reglementărilor referitoare la mijloace de transport.

Termenul nu include însă alte EIP pe care le pot folosi șoferii/conducători auto în timpul lucrului, cum ar fi vestele avertizoare, îmbrăcămintea împotriva intemperiilor, mănuși de protecție și nici îmbrăcămintea sau încălțăminte folosită de motocicliști profesioniști.

f) “**echipamentul sportiv**” este exclus întrucât în cazul unor astfel de activități, regulile specifice presupun un risc asumat de accidentare, iar echipamentul sportive nu este proiectat să asigure că riscul exercitat asupra persoanei este sub riscul minim

care ar conduce la accidentare, pentru că dacă s-ar îndeplini această condiție, jocul/activitatea sportivă nu s-ar mai putea desfășura.

g) “**echipamentul de autoapărare sau de descurajare**”, cum ar fi spray-uri cu gaze iritante, bastoane de cauciuc și alte asemenea echipamente individuale nu au rol direct de protecție a utilizatorului chiar dacă sunt purtate de aceștia și sunt excluse din domeniul de aplicare al HG nr. 1048/2006.

h) “**dispozitivele portabile pentru detectarea și semnalizarea riscurilor și factorilor nocivi**” (detectoare de gaze, inclusiv sub formă de vopsele) sunt excluse întrucât nu au funcție directă de protecție, ci numai de semnalizare/înregistrare a unei noxe, chiar dacă sunt purtate de lucrători.

Art. 4 Echipamentul individual de protecție trebuie utilizat atunci când riscurile nu pot fi evitate sau limitate suficient prin mijloacele tehnice de protecție colectivă ori prin măsurile, metodele sau procedurile de organizare a muncii.

§5 Acest articol reprezintă o aplicare a Legii nr.319/2006 conform căreia protecția colectivă trebuie să fie prioritară față de protecția individuală.

EIP trebuie să fie utilizat atunci când riscurile nu pot fi evitate sau limitate suficient prin mijloace tehnice, cum ar fi amenajarea locului de muncă, alegerea echipamentelor de muncă, protecție colectivă prin ventilație, iluminat sau prin măsuri, metode sau proceduri de organizare a muncii.

Totodată EIP trebuie să fie utilizat și atunci când în urma aplicării măsurilor tehnice și organizatorice se mențin unele riscuri reziduale semnificative la un nivel care ar pune în pericol securitatea sau sănătatea lucrătorilor.

Există și situații, în special în cazul locurilor de muncă izolate în care singura măsură eficientă este acordarea EIP.

De exemplu, monitorizarea datelor în stațiile meteo unde riscul de lucru în condiții de frig extrem nu se poate elimina prin măsuri colective (prevederea de cabine încălzite) singura măsură aplicabilă este acordarea EIP termoizolant.

În această privință, analiza diverselor situații face parte din "*Evaluarea riscurilor*" și trebuie înțeleasă ca un mijloc de efectuare a acțiunilor de control și odată cu aplicarea acestor măsuri, trebuie să fie verificată eficacitatea (măsura de corecție).

Pentru a stabili ce tip de măsură de protecție (organizatorică, tehnică, colectivă sau individuală) trebuie să se asigure, se pot aplica următoarele reguli generale:

a) **Dacă, după evaluarea unui anumit risc, se constată că posibilele măsuri tehnice și organizatorice nu garantează evitarea riscului, acestea trebuie completate prin utilizarea de EIP.**

De exemplu în construcții deși sunt prevăzute schele și balustrade, totuși pentru anumite lucrări executate pe acoperiș trebuie prevăzute și sisteme de prevenire a căderii de la înălțime – limitare a deplasării.

b) **Atunci când punerea în aplicare a măsurilor tehnice și organizatorice necesită timp, până la punerea în aplicare a acestora ca o măsură temporară se**

poate folosi EIP cu condiția ca lucrătorul să nu fie implicat în situații de pericol grav și iminent¹⁰, această măsură fiind temporară și nu permanentă.

De exemplu în cazul operațiilor de sudare în spații închise se acceptă utilizarea aparatelor de protecție respiratorie, dar trebuie prevăzute dispozitive de ventilare și absorbție a noxelor.

c) În situațiile pentru care nu există soluții tehnice rezonabile sau nu este altă cale de rezolvare a problemei, până la găsirea unor soluții tehnice se poate utiliza EIP.

De exemplu, în cazul lucrului pe căi de circulație rutieră, feroviară etc. și unde trebuie semnalizată prezența persoanelor care sunt implicate în aceste activități trebuie ca acestea să poarte îmbrăcăminte de semnalizare, de mare vizibilitate.

d) În situațiile în care riscurile au fost identificate și există dificultăți în evaluarea lor, prin lipsa elementelor adecvate pentru evaluare, EIP-ul utilizat în aceste cazuri, trebuie să ofere cel mai înalt nivel posibil de protecție, indiferent de nivelul de risc (de exemplu aparate de protecție respiratorie autonome, în locul unui dispozitiv de protecție respiratorie facial - mască sau mască cu filtru).

e) În situațiile care presupun întreținerea, repararea și transformarea echipamentelor, în care sistemele de protecție colectivă pot fi anulate ceea ce poate genera riscuri imprevizibile, se vor folosi EIP.

f) Atunci când se achiziționează echipamente de muncă, cum ar fi o mașină (a căror comercializare este reglementată prin HG nr. 1029/2008 privind condițiile introducerii pe piață a mașinilor, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare HG nr.1029/2008, echipamentul de muncă trebuie să fie însoțit de o Carte tehnică/Manual de instrucțiuni, care poate indica necesitatea utilizării EIP.

Totuși, pe lângă mențiunea producătorului de mașini, trebuie să se țină cont de mediul în care va fi amplasată mașina și să se facă o selecționare corectă a EIP, ținând seama de toți factorii de risc.

g) Similar punctului anterior, atunci când se achiziționează substanțe și preparate periculoase, pentru care pe piață este reglementată prin HG nr.1218/2006, acestea trebuie să fie însoțite de "fișele tehnice de securitate", care precizează măsurile de control pentru utilizarea corespunzătoare, printre care și EIP recomandat a se utiliza.

Pentru alegerea corespunzătoare a EIP trebuie să se ia în considerare aceleași criterii ca și la punctul anterior, ținându-se cont atât de mediul, cât și de condițiile de utilizare ale produsul chimic, astfel încât să fie luați în considerare toți factorii de risc.

La toate locurile de muncă unde trebuie să se pună în aplicare astfel de măsuri de prevenire, de protecție colectivă, organizatorice, de acordare a EIP sau orice acțiune destinată să asigure o protecție eficientă și în condiții de siguranță pentru lucrători, aceste măsuri trebuie să fie documentate în mod corespunzător, indicând ce trebuie să se facă, când să se facă, cine urmează să facă și cine urmează să controleze.

¹⁰ În această situație de pericol grav și iminent, lucrătorii expuși au dreptul de a opri activitatea și să nu o reia până când această situație nu încetează și dacă este cazul, pentru siguranță, să părăsească locul de muncă. Acest lucru nu va afecta lucrătorii calificați care se ocupă de remedierea acestei situații sau de evacuare, și salvatre.

Această documentație va fi la dispoziția autorității în domeniu securității și sănătății în muncă, lucrătorilor și reprezentanților acestora, serviciilor de prevenire sau lucrătorilor desemnați, dacă este cazul.

CAPITOLUL 2 – „Obligațiile angajatorilor”

Secțiunea 1 – „Prevederi generale”

Art. 5 (1) Echipamentul individual de protecție trebuie să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 115/2004 privind stabilirea cerințelor esențiale de securitate ale echipamentelor individuale de protecție și a condițiilor pentru introducerea lor pe piață, cu modificările ulterioare.

§6 La alegerea și utilizarea EIP trebuie să se respecte prevederile din HG nr. 115/2004 privind stabilirea cerințelor esențiale de securitate ale echipamentelor individuale de protecție și a condițiilor pentru introducerea lor pe piață, cu modificările ulterioare, denumită în continuare HG nr.115/2004.

Acest normativ adoptă în legislația română prevederile Directivei europene 89/686/CEE¹¹ și directivele de amendare, astfel încât respectarea cerințelor Directivei (și invers) asigură libera circulație a EIP nu numai pe piața română, ci în întreg spațiul comunitar¹².

Pentru a fi permisă libera circulație și utilizarea EIP este necesar ca:

- fiecare EIP să fie prevăzut /să aibă aplicat marcajul de conformitate CE care atestă respectarea prevederilor HG nr. 115/2004 (respectiv ale Directivei 89/686/CEE), inclusiv a tuturor procedurilor de certificare prevăzute de reglementarea tehnică menționată, precum și, dacă este cazul, a oricărei alte reglementări tehnice/directive europene aplicabile;
- persoana responsabilă cu introducerea pe piața UE a modelului respectiv de EIP (producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit într-un stat membru UE sau în lipsa acestora, importatorul dintr-un stat din afara UE sau utilizatorul direct) să fie în măsură să prezinte, la cererea autorităților de control pentru supravegherea pieței declarația de conformitate CE, certificatul de examinare EC de tip emis de un organism notificat, unde este cazul și, în situații motivate, documentația tehnică referitoare la produs;
- fiecare EIP să fie însoțit de o fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, redactată în limba țării de destinație a produsului (limba română în cazul distribuirii produsului în țara noastră).

HG nr. 115/2004 stabilește obligațiile directe pentru producătorul EIP sau reprezentantul său autorizat stabilit într-un stat membru UE sau, în lipsa acestora, importatorul dintr-un stat din afara UE sau utilizatorul direct, dar HG nr. 1048/2006 impune ca angajatorii din orice întreprindere utilizatoare de EIP să se asigure că EIP îndeplinește cerințele din actul normativ referitor la comercializarea EIP (respectiv directiva 89/686/CEE).

¹¹ Directiva 89/686/CEE din 21.12.1989 (OJ 399 din 30.12.89, p.18) așa cum a fost amendată de directivele 93/68/CEE din 22.07.1993 (OJ L 220 din 30.08.1993, p.1), 93/95/CEE din 29.10.1993 (OJ L 276 din 09.11.1993, p.11) și 96/58/CE din 03.09.1996 (OJ L 236 din 18.09.1996, p.44)

¹² Conform Acordului referitor la Spațiul Economic European (EEA), (Decizia Consiliului și a Comisiei 94/1/EC din 13.12.1993, publicată în JOCE seria L nr. 1 din 3.01.1994) trebuie luate în considerație teritoriile statelor Liechtenstein, Islanda și Norvegia la implementarea Directivei 89/686/CEE cu aceleași drepturi ca și teritoriul Comunității. Termenul „teritoriul Comunității” sau “piața internă comunitară” utilizat în acest ghid, are aceeași semnificație ca și teritoriul EEA. În mod similar, numai în raport cu această Directivă, responsabilitățile „Statelor Membre” pot fi de asemenea aplicate pentru autoritățile naționale din aceste trei teritorii.

Aceasta înseamnă cel puțin:

- să se asigure, prin observare directă, că fiecare exemplar de EIP poartă marcajul de conformitate european, în forma prevăzută pentru tipul respectiv de EIP;
- să se asigure, prin observare directă, că EIP este însoțit de fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, în limba română;
- să se asigure, prin analiza conținutului fișei de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producătorul EIP că au fost îndeplinite toate procedurile corespunzătoare; în acest sens, este de menționat că în fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică trebuie să existe date referitoare la organismele notificate care au aplicat, unde e cazul, "examinarea EC de tip" și o procedură de control al calității producției; trebuie de asemenea să existe explicitări ale marcajelor aplicate.

Utilizatorii pot de asemenea să solicite copii ale următoarelor documente:

- declarație de conformitate EC, emisă pentru modelul respectiv de EIP, care ar trebui să cuprindă referiri la producător, model, prevederile legislative aplicate și, unde este cazul, standardele europene armonizate respectate, precum și denumirea, adresa, numărul de identificare a organismelor notificate implicate;
- certificat de examinare EC de tip, pentru modelul respectiv de EIP, emis de către un organism notificat.

Menționăm că producătorii sau distribuitorii nu sunt obligați să furnizeze aceste documente împreună cu produsele livrate, ținând cont de faptul că acestea se emit o singură dată, înainte de introducerea pe piață a modelului respectiv.

Pentru o bună aplicare a legislației, utilizatorii trebuie să cunoască faptul că Directiva europeană 89/686/CEE, respectiv HG nr. 115/2004, clasifică EIP pe 3 grupe mari, denumite în mod curent "categorii", pentru care sunt prevăzute a fi aplicate proceduri diferite de certificare, forme diferite de marcajul CE de conformitate (marcajul de conformitate european) și pentru care, în mod implicit, conținutul declarației de conformitate EC și al fișei de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător este diferit.

Tabelul nr.4

Categorie de EIP	Implicare organism notificat	Formă marcaj de conformitate european	Conținut specific declarație de conformitate EC	Conținut specific fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică
EIP categoria I (de concepție simplă)	NU în fază de proiectare NU pe durata producției		- doar conformitatea cu HG nr. 115/2004 (directiva 89/686/CEE) și dacă este cazul, cu standardele europene armonizate	- mențiuni privind respectarea HG nr. 115/2004 (directiva 89/686/CEE) și încadrarea EIP ca fiind "de concepție simplă"
EIP categoria II (care nu sunt nici de concepție simplă, nici de concepție complexă)	DA în fază de proiectare entru "examinarea EC de tip" NU pe durata producției		- conformitatea cu HG nr. 115/2004 (directiva 89/686/CEE) și dacă este cazul, cu standardele europene armonizate - referință la aplicarea procedurii "examinare EC de tip" + date de	- mențiuni privind respectarea HG nr. 115/2004 (directiva 89/686/CEE) și dacă este cazul, a standardelor europene armonizate - referință la aplicarea

Categorie de EIP	Implicare organism notificat	Formă marcaj de conformitate european	Conținut specific declarație de conformitate EC	Conținut specific fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică
			identificare a organismului notificat care aplică această procedură	proceduri "examinare EC de tip" + date de identificare a organismului notificat care aplică această procedură
EIP categoria III (de concepție complexă)	DA în fază de proiectare pentru "examinarea EC de tip" DA pe durata producției: DA la aplicarea procedurii "Sistemul de control al calitatii EC pentru produsul final" sau "Sistemul de asigurare a calitatii EC a producției prin supraveghere" (procedura fiind aleasă de producător)	 unde: abcd = cifre care reprezintă numărul de identificare al organismului notificat implicat în controlul producției	- conformitatea cu HG nr. 115/2004 (directiva 89/686/CEE) și dacă este cazul, cu standardele europene armonizate - referință la aplicarea procedurii "examinare EC de tip" + date de identificare a organismului notificat care aplică această procedură - referință la procedura de control al calității producției aplicate + date de identificare a organismului notificat care aplică această procedură	- mențiuni privind respectarea HG nr. 115/2004 cu modificările ulterioare (directivei 89/686/CEE) și dacă este cazul, a standardelor europene armonizate - referință la aplicarea procedurii "examinare EC de tip" + date de identificare a organismului notificat care aplică această procedură - referință la procedura de control al calității producției aplicate + date de identificare a organismului notificat care aplică această procedură

- Cele 3 categorii de EIP sunt următoarele:

✓ **Categoria I** – sunt considerate acele EIP proiectate pentru a proteja împotriva riscurilor minore.

Această categorie de EIP este destinată în exclusivitate să protejeze utilizatorii împotriva:

- a) acțiunilor mecanice cu efecte superficiale: mănuși pentru grădinarit, degetare sau alte sortimente care asigură același tip de protecție;
- b) produselor de curățare cu acțiune slabă și cu efecte ușor reversibile: mănuși de protecție împotriva soluțiilor diluate de detergenți sau alte sortimente care asigură același tip de protecție;
- c) riscurilor care decurg din manipularea produselor fierbinți care nu expun utilizatorul la o temperatură mai mare de 50°C sau la șocuri mecanice periculoase: mănuși, șorturi de uz profesional sau alte sortimente care asigură același tip de protecție;
- d) agenților atmosferici care nu sunt nici excepționali și nici extremi: articole pentru protecția capului, îmbrăcăminte de sezon, încălțăminte sau alte sortimente care asigură același tip de protecție;
- e) șocurilor mecanice și vibrațiilor minore care nu afectează zonele vitale ale corpului și ale caror efecte nu pot provoca leziuni ireversibile: căști de protecție de tip ușor împotriva scalpării, mănuși, încălțăminte ușoară sau alte sortimente care asigură același tip de protecție;

f) luminii solare: ochelari de soare sau alte sortimente care asigură același tip de protecție.

✓ **Categoria II** - sunt considerate acele EIP proiectate pentru a proteja împotriva unui nivel de expunere la risc, de la mediu la mare, dar nu la niveluri de risc care pot provoca moartea sau au efecte ireversibile asupra sănătății utilizatorului.

Listele pentru categoriile I și II de certificare sunt exhaustive (complete, nu pot fi suplimentate), astfel că încadrarea unui EIP în categoria II se face prin excludere față de celelalte categorii, în urma evaluării nivelului de risc împotriva cărora asigură protecție, conform destinației indicate de producător.

Majoritatea EIP de încadrează în această categorie.

Printre cele mai cunoscute enumerăm: căști de protecție împotriva șocurilor, îmbrăcăminte de protecție împotriva tăierii (șorțuri pentru tranșatori de carne, burtiere pentru industria forestieră); îmbrăcăminte ignifugă fără rezistență limitată la factori termici, îmbrăcăminte de semnalizare; încălțăminte din piele sau cauciuc și mase plastice, impermeabilă, anti-perforație, împotriva contactului cu obiecte fierbinți sau reci; mănuși de protecție pentru sudori; ochelari de protecție contra riscurilor mecanice, radiațiilor; viziere de protecție, inclusiv măști pentru sudori etc.

Nivelul de risc din domeniul de utilizare poate determina încadrarea într-o categorie de certificare.

De exemplu, EIP împotriva frigului, dacă condițiile nu sunt extreme (temperaturi peste minus 5°C), se încadrează în categoria I; la temperaturi cuprinse între minus 50°C și minus 5°C se încadrează în categoria a II-a, iar la temperaturi sub minus 50°C se încadrează în categoria a III-a.

✓ **Categoria III** – sunt considerate EIP de concepție complexă, care sunt proiectate pentru a proteja împotriva riscurilor mortale sau cu efecte ireversibile asupra sănătății.

În această categorie sunt încadrate următoarele tipuri de EIP:

- a) aparatele de protecție respiratorie filtrante, destinate protecției împotriva aerosolilor solizi și lichizi sau împotriva gazelor iritante, periculoase, toxice ori radiotoxice;
- b) aparatele de protecție respiratorie care asigură izolare completă față de atmosferă, inclusiv cele utilizate pentru scufundare;
- c) EIP care asigură numai o protecție limitată în timp împotriva acțiunilor chimice sau împotriva radiațiilor ionizante;
- d) echipamentele de intervenție în medii cu temperaturi înalte, ale caror efecte sunt comparabile cu cele ale unei temperaturi a aerului egale sau mai mari de 100°C și care pot fi sau nu caracterizate de prezenta radiațiilor infraroșii, flăcărilor sau a proiecțiilor de mari cantități de metal topit;
- e) echipamentele de intervenție în medii cu temperaturi scăzute, ale caror efecte sunt comparabile cu cele ale unei temperaturi a aerului egale sau mai mici de -50°C;
- f) EIP pentru protecție împotriva căderilor de la înălțime;
- g) EIP pentru protecție împotriva riscurilor electrice și tensiunilor periculoase sau cele utilizate ca izolante pentru lucru la tensiune înaltă.

- Furnizarea EIP, împreună cu "Fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător", reprezintă o cerință esențială de securitate și sănătate (cerința 1.4 din Anexa nr.2 a Directivei europene 89/686/CEE și directivele de amendare, respectiv HG nr.115/2004) și trebuie respectată de orice EIP.

Această fișă trebuie să conțină următoarele informații:

a)denumirea și adresa producătorului și/sau ale reprezentantului său autorizat;

b)depozitarea, utilizarea, curățarea, întreținerea, service-ul și dezinfectarea.

Produsele de curățare, întreținere sau dezinfectare recomandate de producator nu trebuie să aibă nici un efect daunător asupra EIP sau asupra utilizatorilor, dacă sunt aplicate în conformitate cu instrucțiunile relevante;

c)performanțele înregistrate în cursul încercărilor tehnice de verificare a nivelurilor sau claselor de protecție asigurate de EIP în cauză;

d)accesoriile adecvate ale EIP și caracteristicile pieselor de schimb corespunzătoare;

e)clasele de protecție adecvate diferitelor niveluri de risc și limitele de utilizare corespunzătoare;

f)termenul limită de perimare sau perioada de ieșire din uz a EIP ori a unora dintre componentele acestora;

g)tipul de ambalaj potrivit pentru transport;

h)semnificația oricarui marcaj, în conformitate cu pct. 2.12 din Anexa 2 din HG nr. 115/2004;

i)dacă este cazul, referințele reglementarilor tehnice aplicate în conformitate cu art. 11 alin. (2) din HG nr. 115/2004;

j)denumirea, adresa și numărul de identificare ale organismului notificat care intervine în faza de proiectare a EIP.

Fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător trebuie:

- să însoțească fiecare produs livrat
- sa fie redactată în mod clar și inteligibil,
- să fie în limba română, sau după caz, în limba oficială a statului (limbile oficiale ale statelor) în care este utilizat EIP.

În cazuri de excepție, în care pentru un lot a fost furnizată o singură "*Fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător*", angajatorul care dotează lucrătorul cu EIP are obligația de a asigura condițiile astfel încât aceasta să fie disponibilă fiecărui lucrător care poartă EIP-ul respectiv.

Este interzisă achiziționarea oricărui EIP care nu respectă condițiile de mai sus: marcajul "CE" și "fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător".

Art. 5 (2) Orice echipament individual de protecție trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie corespunzător pentru riscurile implicate, fără să conducă el însuși la un risc mărit;

b) să corespundă condițiilor existente la locul de muncă;

c) să ia în considerare cerințele ergonomice și starea sănătății lucrătorului;

d) să se potrivească în mod corect persoanei care îl poartă, după toate ajustările necesare.

§7 Pe piață pot exista o multitudine de modele și tipuri de EIP, fiecare dintre ele fiind adecvate pentru a proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri, iar **angajatorul trebuie să se asigure că EIP procurat și acordat lucrătorilor asigură protecție împotriva riscurilor specifice locului de muncă și nu conduce el însuși la un risc mărit.**

Pentru a proteja împotriva unui anumit risc, EIP trebuie să aibă anumite **caracteristici specifice** prin care asigură o “**barieră**” între pericol /agentul fizic sau chimic care poate provoca o afectare a sănătății utilizatorului pe suprafața corpului expusă.

Aceste caracteristici pot fi calitative sau cantitative (parametrizate).

Ele depind de natura pericolului (forță de impact, formă fizică, undă, substanță chimică, mediu) și de mărimea riscului, care este de regulă corelată cu o caracteristică a factorului periculos (masa corpului perculator, lungime de undă, natura și concentrația sau toxicitatea substanței chimice, temperatură etc).

La diferite locuri de muncă riscul și nivelul de risc pot varia destul de mult.

Prin standardele europene referitoare la EIP s-au stabilit caracteristici pe care trebuie să le îndeplinească acestea pentru a-și îndeplini funcția de protecție față de diferite riscuri și chiar față de niveluri de risc diferite sau față de mai multe riscuri complementare, luând în considerație diverse situații existente în practică, cu un caracter de generalitate mare.

Este însă necesar ca fiecare utilizator să urmărească cu atenție ca EIP să fie adecvat riscurilor de la locul de muncă, selectând de pe piață acel EIP care acoperă complet toate riscurile existente la locul de muncă și care are caracteristici de protecție corespunzătoare nivelurilor de expunere la riscurile determinate sau să aleagă EIP care asigură protecția optimă.

Un EIP poate conduce la un risc mărit fie prin caracteristicile sale, fie printr-o utilizare greșită.

Astfel, trebuie urmărit ca EIP să nu fie astfel construit încât să afecteze o funcție fiziologică (de exemplu prin masă prea mare), mai ales când lucrătorii au anumite deficiențe sau sensibilități, să se adapteze configurației lucrătorului, dar să fie compatibile cu alte echipamente individuale purtate și stabile pe corp.

Utilizarea greșită a EIP poate conduce de asemenea la accidente.

Astfel, o “falsă protecție” asigurată prin utilizarea unei măști cu filtre împotriva gazelor în medii cu deficit de oxigen poate conduce la accidente mortale.

De asemenea, utilizarea EIP care nu au proprietăți adecvate pot provoca explozii prin descărcarea bruscă a sarcinilor electrostatice acumulate, fapt ce poate conduce la arsuri grave, dar și la distrugere de bunuri.

Definirea caracteristicilor pe care trebuie să le aibă fiecare sortiment ce trebuie procurat se poate face luând în considerare recomandările din documentul „**Ghidul privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP** (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE).

Ghidul menționat cuprinde caracteristicile ce trebuie luate în considerare pentru următoarele grupe de EIP:

- căști de protecție pentru industrie;
- protectori ai ochilor și ai feței;
- protectori ai auzului;
- aparate de protecție respiratorie;
- mănuși de protecție;
- încălțăminte de uz profesional;
- îmbrăcăminte de protecție;
- veste de salvare pentru industrie;
- protecție împotriva căderilor de la înălțime.

Caracteristicile selecționate din acest ghid pot fi utilizate, eventual însoțite de calificative de tipul “nivel mic/mediu/mare de performanță” sau stabilind parametri limită admisibili, pentru elaborarea unor specificații tehnice de aprovizionare.

Definirea unor parametri limită în legătură cu caracteristicile stabilite se poate face numai prin consultarea standardelor europene armonizate referitoare la tipul respectiv de produs sau a literaturii de specialitate, coroborat cu experiența utilizatorului.

În documentul “**Ghid privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP** (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)” sunt prezentate principalele standarde europene armonizate în legătură cu grupele de EIP de mai sus, precum și parametri limită admisibili.

La dotarea lucrătorilor cu EIP trebuie să se țină cont și de caracteristicile locului de muncă, cum ar fi: umiditatea, temperatura (cald sau rece), concentrația de oxigen din mediu, înălțimea la care se află situat locul de muncă, etc.

La caracteristicile pe care le prezintă EIP trebuie să se adauge și cele de la locul de muncă, care ar putea provoca riscuri suplimentare.

De exemplu, într-un mediu cald și umed EIP poate să reducă eliminarea transpirației și să crească riscul de accident vascular cerebral datorită căldurii și de aceea trebuie ales un EIP care să faciliteze eliminarea transpirației.

În cazul EIP utilizate la intervenții în instalațiile chimice, unde prioritară este cerința de etanșitate față de mediu, pentru asigurarea unor caracteristici minime de confort trebuie ca aceste EIP să fie prevăzute cu supape de aerisire cu sens unic.

Modelul de îmbrăcăminte nu trebuie să împiedice sau să restricționeze efectuarea mișcărilor impuse de sarcina de muncă.

De exemplu, în cazul lucrului în spații neîncălzite trebuie ales un articol de îmbrăcăminte care să nu împiedice efectuarea mișcărilor tehnologice, respectiv un model realizat din materiale ușoare și flexibile.

Dacă se asigură nivelul de protecție necesar, se poate utiliza o vestă în locul unei haine.

La selecționarea EIP adecvat, utilizatorul trebuie să se asigure că acestea sunt **adaptate caracteristicilor anatomice/antropometrice și fiziologice ale utilizatorului.**

Utilizatorii direcți ar trebui să participe la alegere.

În orice situație, trebuie să se urmărească ca EIP să fie adecvat dimensiunilor corpului uman sau părților corpului uman ale purtătorilor, prin gama de mărimi furnizată.

Un EIP subdimensionat fie nu este stabil (de exemplu o cască de protecție), fie nu asigură protecția întregii zone expuse (șorțuri, costume) sau se deteriorează prin tensionare în timpul mișcărilor (ruperea cusăturilor unui costum de protecție antichimic, cu pierderea caracteristicilor de protecție).

Un EIP prea mare poate avea efecte similare sau poate să conducă la risc de agățare (îmbrăcăminte) sau de împiedicare (încălțăminte).

De aceea, în cazul încălțămintei de protecție nu se admite o diferență mai mare de 2 numere față de mărimea purtătorului.

EIP nu trebuie să afecteze semnificativ anumite funcții vitale ale utilizatorilor cum ar fi reducerea vederii, auzului sau împiedicarea respirației normale etc.

Astfel de elemente trebuie luate în considerație încă din faza de proiectare, pentru evaluarea conformității cu cerințele esențiale de securitate și/sau sănătate.

Evaluarea ia în considerare valori medii ale caracteristicilor utilizatorilor.

Totuși, între diferitele modele de EIP pot exista mari diferențe din punct de vedere al parametrilor obținuți, de exemplu în ceea ce privește câmpul vizual asigurat sau rezistența respiratorie și de aceea se pot selecta produsele optime corespunzătoare caracteristicilor și necesităților utilizatorilor.

Astfel, dacă dintr-un tip de EIP sunt disponibile modele diferite, dar care asigură același nivel de protecție se recomandă și consultarea utilizatorilor pentru a se alege modelul cel mai adecvat acestora, de exemplu ochelari cu 2 vizori (care asigură un câmp vizual mai mic) sau ochelari cu vizor panoramic.

Greutatea și volumul EIP trebuie luate în considerare, astfel încât la utilizarea unui model de EIP să nu fie afectate funcțiile vitale ale organismului și să permită desfășurarea în condiții normale a activității.

Un EIP cu greutate mare poate fi suportabil pentru perioade scurte de utilizare, dar la mase de peste circa 4 kg, un costum de protecție poate conduce la suprasolicitare și disconfort, mai ales dacă este purtat de persoane tinere sau femei.

În cazul aparatelor de protecție respiratorie atunci când este fundamentală eficacitatea echipamentului și aceasta se bazează pe adaptarea și potrivirea corectă pe fața utilizatorului, echiparea nu trebuie efectuată dacă există circumstanțe care pot anula etanșarea (de exemplu: barba, un defect facial, etc).

Dacă purtătorii prezintă caracteristici antropometrice specifice (disproporții sau asimetrii ale feței) astfel de EIP trebuie alese individual, în funcție de purtător.

În mod similar trebuie avute în vedere anomalii ale membrelor inferioare (platfus, picior cu lungime mai mică), care necesită încălțăminte ortopedică special proiectată pentru utilizatorul individual. În cazul persoanelor cu deficiențe de vedere, de asemenea trebuie să se urmărească compatibilitatea ochelarilor de protecție și a măștilor cu purtarea ochelarilor de vedere sau selecționarea de astfel de EIP cu proprietăți corectoare.

Art. 6 În cazul în care prezența unor riscuri multiple impune purtarea simultană a mai multor echipamente individuale de protecție, aceste echipamente trebuie să fie compatibile și să își păstreze eficacitatea în raport cu riscul/riscurile respectiv/respective.

§8 În cazul EIP care este destinat pentru a proteja utilizatorul împotriva diferitelor riscuri și este obligat să utilizeze simultan mai multe EIP, acestea trebuie să facă obiectul unei verificări privind utilizarea împreună, în scopul asigurării eficacității lor și pentru a vedea dacă purtarea lor împreună poate genera sau nu riscuri suplimentare pentru utilizator.

Exemplele tipice sunt: ochelarii de protecție și măștile împotriva gazelor, măștile împotriva gazelor și căștile de protecție, cizmele de protecție și costumele antichimice (ce se poartă de regulă peste cizme).

În cazul utilizării unui model de îmbrăcăminte de protecție împotriva frigului cu o centură complexă, care face parte dintr-un sistem de prevenire a căderii de la înălțime, trebuie verificată compatibilitatea dintre cele două modele de EIP.

Acest lucru trebuie verificat deoarece îmbrăcăminte de protecție împotriva frigului este voluminoasă și există riscul ca centura să nu permită echiparea peste aceasta, sau să se poată echipa dar ajustarea să fie foarte strânsă și ca urmare să creeze puncte de compresiune asupra vaselor sanguine.

În anumite situații, în cazul utilizării simultane a mai multor tipuri de EIP trebuie respectate în primul rând specificațiile din "*Fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător*", deoarece în conformitate cu prevederile din legislația aplicabilă, acesta este obligat să indice modelele de EIP cu care este compatibil produsul pe care îl pune pe piață.

De exemplu în cazul costumelor de intervenții în instalațiile chimice, producătorul este obligat să indice (în cazul în care nu livrează tot ansamblul de EIP) tipurile de aparate de protecție respiratorie, modelele de cizme și de mănuși de protecție recomandate a fi utilizate împreună cu modelul de costum pe care îl fabrică.

Art. 7 Condițiile de utilizare a echipamentului individual de protecție, în special durata purtării, sunt determinate în funcție de gravitatea riscului, frecvența expunerii la risc, caracteristicile postului de lucru al fiecărui lucrător și de performanța echipamentului individual de protecție.

§9 Durata de purtare/utilizare nu este reglementată în nicio reglementare legislativă sau tehnică, deoarece depinde de o serie de factori cum ar fi:

- a) gravitatea riscului: de exemplu pentru riscul de împrăscare/proiecții cu particule solide pot exista locuri de muncă diferite la care uzura EIP se produce mai rapid în cazul expunerii la împrăscarea cu alicie sau nisip (sablare) decât în cazul prelucrărilor mecanice (polizare, așchiere etc), unde viteza particulelor și numărul lor este mai redus;
- b) frecvența expunerii la risc: de exemplu, pentru același tip de EIP (mănuși, îmbrăcăminte pentru sudori etc.) și aceeași activitate (operația de sudură), durata de utilizare este mai mică în cazul desfășurării activităților permanente (8h/zi) decât cele ocazionale (odată pe săptămână, 2-3 ori pe lună etc.);
- c) caracteristicile postului de lucru, de exemplu un mecanic de întreținere utilaje într-o secție oarecare și mecanic de întreținere auto au activități similare, dar pot avea și situații de lucru diferite, respectiv pentru mecanicul auto se întâlnește foarte des situația în care trebuie să lucreze în poziție culcat pe spate, sub mașina auto, ceea ce înseamnă cel puțin o uzură rapidă a îmbrămintei de protecție pe partea dorsală;
- d) performanța EIP înseamnă să ne referim atât la caracteristicile de protecție intrinseci asigurate de acesta, dar și la caracteristicile de rezistență mecanică sau uzură și în acest caz definitorii sunt parametrii de performanță a materialelor utilizate pentru realizarea EIP.

Dar acest fapt nu trebuie să conducă la ideea că dacă luăm un EIP cu niște performanțe foarte ridicate, în mod obligatoriu acesta este foarte bun și are cea mai mare durată de utilizare.

Este falsă această idee pentru că întotdeauna există și alți factori care contribuie la mărirea sau diminuarea duratei de utilizare, dintre care cel mai important este metabolismul utilizatorului (principalul factor de uzură fiind transpirația) și pe de altă parte trebuie avut în vedere că o supradimensionare a caracteristicilor poate fi foarte greu acceptat de utilizator.

Din motivele exemplificate rezultă că este foarte dificil să se stabilească baremuri pentru durata de utilizare/purtare și de aceea ținând cont de factorii enumerați și nu numai, în literatura de specialitate se recomandă ca această durată să fie stabilită pe bază de fișe de urmărire în experimentare și de condițiile posturilor de lucru.

Durata de utilizare stabilită în organizație va fi însă doar orientativă, în scop de planificare a cheltuielilor de aprovizionare, întrucât angajatorul are obligația de a înlocui EIP deteriorate, indiferent de motiv.

Art. 8 (1) Echipamentul individual de protecție este, în principiu, destinat purtării de către o singură persoană.

(2) Dacă împrejurările impun purtarea echipamentului individual de protecție de către mai multe persoane, se iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că această utilizare nu creează diferiților utilizatori nicio problemă de sănătate sau de igienă.

§10 EIP care intră de regulă în contact direct cu lucrătorul, poate fi contaminat în cazul în care acesta suferă de boli transmisibile prin tegumente sau alte secreții.

În cazul în care nu s-a efectuat o decontaminare corespunzătoare prin spălare, iar în anumite cazuri prin sterilizare bolile se pot transmite de la un purtător la altul.

Acesta este motivul pentru care se recomandă ca EIP să fie acordat individual pentru purtarea de către o singură persoană.

În cazul în care anumite împrejurări impun utilizarea EIP de mai multe persoane, cum este cazul EIP purtat în cursul unor lucrări de scurtă durată sau în cursul intervențiilor, trebuie să se adopte măsuri de curățare și dezinfecție corespunzătoare înainte de utilizarea de către un alt purtător, pentru a se preveni transmiterea unor afecțiuni de la un purtător la altul.

Trebuie respectate strict instrucțiunile din fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producătorul EIP.

Art. 9 În cadrul întreprinderii și/sau unității trebuie să se furnizeze și să fie disponibile informații adecvate privind fiecare echipament individual de protecție impus în conformitate cu art. 5 și 6.

§11 În primul rând, în cadrul întreprinderii trebuie să existe/ să fie disponibile și să fie transmise lucrătorilor informații privind fiecare EIP utilizat, constând din informațiile/instrucțiunile furnizate de producătorul EIP.

Așa cum s-a arătat anterior, EIP trebuie livrate cu fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică emisă de producător, în conformitate cu prevederile din Anexa nr.1, pct 1.4 la HG nr. 115/2004, care trebuie să cuprindă:

a)depozitarea, utilizarea, curățarea, întreținerea, service-ul și dezinfectarea. Produsele de curățare, întreținere sau dezinfectare recomandate de producător nu trebuie să aibă nici un efect daunător asupra EIP sau asupra utilizatorilor, dacă sunt aplicate în conformitate cu instrucțiunile relevante;

b)performanțele înregistrate în cursul încercărilor tehnice de verificare a nivelurilor sau claselor de protecție asigurate de EIP în cauză;

c)accesoriile adecvate ale EIP și caracteristicile pieselor de schimb corespunzătoare;
d)clasele de protecție adecvate diferitelor niveluri de risc și limitele de utilizare corespunzătoare;

e)termenul limită de perimare sau perioada de ieșire din uz a EIP ori a unora dintre componentele acestora;

f)tipul de ambalaj potrivit pentru transport;

g)semnificația oricarui marcaj, în conformitate cu pct. 2.12 din HG nr. 115/2004;

h)daca este cazul, referințele reglementărilor tehnice aplicate în conformitate cu art. 11 alin. (2) din HG nr. 115/2004;

i)denumirea, adresa și numărul de identificare ale organismului notificat care intervine în faza de proiectare a EIP.

Aceste fișe de instrucțiuni, care trebuie să fie redactate în mod clar și inteligibil, trebuie furnizate în limba română.

Un exemplu de fișă de informații-Instrucțiuni/Carte tehnică pentru încălțăminte de protecție este prezentat în continuare.

Denumire si adresă producător.

FIȘĂ DE INFORMAȚII-INSTRUCȚIUNI
Bocanci cu bombeu de securitate compozit, antistatici,
antiperforație, termoizolanți la frig, cu ansamblul
superior rezistent la penetrarea și absorbția apei, cu talpa antiderapantă
rezistentă la hidrocarburi, tip S3 CI SRC, Model

Descrierea produsului: Bocanci tip polonez realizați din piei bovine hidrofobizate cu fața naturală netedă, căptușiți integral, cu bombeu de securitate compozit, inserție antiperforație metalică și talpă injectată direct din PU dublă densitate. Grupă de mărimi: 36...46 (sistem francez).

Performanțe: Încălțăminte este proiectată astfel încât să respecte prevederile din directiva europeană 89/686/CEE, amendată prin directivele 93/68/CEE, 93/95/CEE, 96/58/CE, respectiv HG nr. 115/2004 cu modificările ulterioare și cerințele esențiale de securitate și sănătate corespunzătoare domeniului de utilizare preconizat. Produsul a fost supus procedurii "examinare EC de tip" prevăzută de art. 10 din directivă (secțiunea a 3-a din HG nr. 115/2004) la Organismul de certificare notificat (nr. de identificare): adresa completă..., care a emis Certificatul de examinare EC de tip Nr.

Produsul răspunde cerințelor din SR EN ISO 20345:2004 (EN ISO 20345:2004) + SR EN ISO 20345:2004/A1:2008 (EN ISO 20345:2004/A1:2007) -corespunzătoare încălțăminte realizate din piele și alte materiale - cod clasificare I, prevăzută cu brant și acoperiș de brant nedetașabil, sortiment B, categorie de marcare a protecției: „S3 CI SRC”. cerințe fundamentale+cerințe suplimentare referitoare la protecția împotriva unor riscuri specifice.. În tabelul următor sunt prezentate riscurile față de care se asigură protecție, caracteristicile corespunzătoare ale încălțăminte și categoriile sau simbolurile de marcare prin care se atestă caracteristica.

Risc	Caracteristică de protecție	Simbol de marcare
Strivire a degetelor ca urmare a căderii (șoc) unor obiecte de la înălțime	Bombeu de securitate care rezistă la șocuri de 200J	S3
Strivire a degetelor datorită rostogolirii unor obiecte grele	Bombeu de securitate care rezistă la compresiune de 15 kN	
Afecțiuni ale călcâiului datorate șocurilor în zona călcâiului, la deplasări pe suprafețe neregulate, cu denivelări	Absorbție de energie în toc (minim 20 J)	
Risc de împiedicare datorită deformării premature a tălpii încălțăminte la contact cu hidrocarburi	Talpa exterioră este rezistentă la hidrocarburi - variația volumului după imersie, timp de (22 ±2)h în izooctan este sub 12%), iar creșterea durtății sub 10 grade Shore	
Risc de împiedicare datorită deformării premature a tălpii încălțăminte la deplasare pe suprafețe rugoase	Talpa exterioră este rezistentă la abraziune pierderea de volum sub 150 mm ³ pentru materiale cu densitatea mai mare de 0,9 g/cm ³	
Riscul de acumularea de sarcini electrostatice care ar putea aprinde de exemplu, vapori sau substanțe inflamabile, risc de șoc electric al unui aparat electric sau al altor elemente sub tensiune de maxim 250 V.	Încălțăminte antistatică - rezistența între 100k Ω și 1000 M Ω	
Înțepare prin talpă cu obiecte ascuțite	Ansamblul inferior rezistă la o forță de perforare de 1100N	CI
- Risc de degerare a membrelor inferioare	Izolație termică a ansamblului inferior (frig peste - 17 °C) - scăderea temperaturii la suprafața superioară a brantului nu trebuie să depășească 10 °C	
Cădere prin alunecare la deplasări pe suprafețe tip ceramică unse cu detergent	- rezistență la alunecare pe podele din plăci ceramice unse cu detergent (coeficient de frecare pentru condiția A - alunecare toc spre înainte : mai mare sau egal cu 0,28; coeficient de frecare pentru condiția B - alunecare talpă spre înainte: mai mare sau egal cu 0,32) - rezistență la alunecare pe podele din oțel unse cu glicerină (coeficient de frecare pentru condiția C - alunecare toc spre înainte : mai mare sau egal cu 0,13; coeficient de frecare pentru condiția D - alunecare talpă spre înainte: mai mare sau egal cu 0,18)	SRC

Semnificația marcajelor

Simboluri de marcare	Semnificație	Loc de aplicare
.....	producător	Pe limbă
.....	cod model	
EN ISO 20345:2004+A1:2007 S3 CI SRC	Standard respectat + categorie și simboluri de marcare a protecției asigurate: S3 = cerințe fundamentale (rezistență la șoc 200 J și la compresiune 15 kN în zona bombeului, rezistență mecanică generală, rezistența tălpii la abraziune 150 mm ³) + absorbție de energie în toc + proprietăți antistatice + rezistența ansamblului inferior la perforație (1100N) + rezistența la penetrarea și absorbția apei a ansamblului superior CI= izolație la frig SRC = rezistență la alunecare pe podele din plăci ceramice cu SLS și pe podele din oțel cu glicerină	
CE	marcaj de conformitate european	
xy/zt	lună și an fabricație	pe talpă
X	mărime(sistem francez și englez)	
ANTISHOCK, ANTISTATIC OIL RESISTANT ACID RESISTANT ANTISLIPPING	simboluri referitoare la caracteristici ale tălpii: antistatic, rezistența tălpii la hidrocarburi și acizi "absorbție a șocului"-toc	

Ambalare: în cutii individuale de carton sau pungi de polietilenă + ambalaj colectiv din carton.

Garanție: Perioada de garanție este de 12 luni în condițiile utilizării conform instrucțiunilor de folosire și întreținere.

Denumire si adresă producător.

FIȘĂ DE INFORMAȚII-INSTRUCȚIUNI

Bocanci cu pombeu de securitate compozit, antistatici, antiperforație, termoizolanți la frig, cu ansamblul superior rezistent la penetrarea și absorbția apei, cu talpa antiderapantă rezistentă la hidrocarburi, tip S3 CI SRC, Model

Domeniu de utilizare: protecția părții anterioare a piciorului împotriva lovirii (șocuri mecanice de 200J) și strivirii (forță de comprimare statică de 15kN), protecția membrelor inferioare împotriva frigului (temperaturi peste -17°C), împotriva înțepării prin talpă (forță de perforație peste 1100 N), a penetrării și absorbției apei prin ansamblul superior, a agresiunilor mecanice superficiale (abraziune, agățare), a alunecării (pe podele de ceramică cu SLS-detergent și pe podele de oțel unse cu glicerină), protecția călcâiului împotriva șocurilor mecanice (proprietăți de absorbție a energiei în toc minim 20J), proprietăți antistatice și talpă exterioară cu profil rezistent la hidrocarburi - la lucrări în spații închise, medii normale sau cu atmosferă potențial explozivă, la deplasări pe suprafețe neregulate, netede, cu obiecte ascuțite sau cu straturi superficiale de apă, când se manipulează obiecte grele

Instrucțiuni de utilizare: „Se recomandă utilizarea încălțămintei antistatice atunci când este necesar să se minimizeze acumularea de sarcini electrostatice prin disiparea acestora, evitând astfel riscul aprinderii de exemplu, a vaporilor sau substanțelor inflamabile, și dacă riscul de șoc electric al unui aparat electric sau al altor elemente sub tensiune nu a fost complet eliminat. Se recomandă totuși să se ia în considerare că încălțămintea antistatică nu poate garanta o protecție corespunzătoare împotriva șocului electric întrucât aceasta introduce doar o rezistență între picior și sol. Dacă riscul de șoc electric nu a fost complet eliminat, sunt esențiale măsurile suplimentare pentru a evita acest risc. Se recomandă ca astfel de măsuri, precum și încercările suplimentare menționate mai jos, să facă parte din controlul curent al programului de prevenire a accidentelor la locul de muncă.

Experiența a demonstrat că pentru nevoile antistatice, traiectoria de descărcare ce traversează un produs trebuie să aibă, în condiții normale, o rezistență electrică mai mică de 1000 M Ω pe toată durata de viață a produsului. O valoare de 100 k Ω este specificată ca fiind limita inferioară a rezistenței unui produs, în stare nouă, pentru a asigura o protecție sigură împotriva unui șoc electric periculos sau a unei aprinderi în cazul în care un aparat electric se defectează când funcționează la tensiuni sub valoarea de 250 V. Totuși, în anumite condiții, se recomandă să se avertizeze utilizatorii că protecția furnizată de încălțămintea ar putea să se dovedească ineficace și că trebuie utilizate alte mijloace pentru a proteja purtătorul în orice moment.

Rezistența electrică a acestui tip de încălțămintea poate fi modificată în mod semnificativ prin flexionare, contaminare sau prin umiditate. Acest tip de încălțămintea nu-și poate îndeplini funcția dacă este purtată în medii umede. Prin urmare, este necesar să se verifice că produsul este capabil să îndeplinească rolul său în mod corect (disiparea sarcinilor electrostatice și o anumită protecție) pe toată durata sa de viață. Se recomandă utilizatorului să stabilească o încercare de rezistență electrică practicabilă la locul de muncă și să verifice rezistența electrică la intervale frecvente și regulate.

Încălțămintea care aparține clasei I poate absorbi umiditate dacă este purtată pe durată îndelungată și poate deveni conducătoare în condiții de umiditate.

Dacă încălțămintea este purtată în condiții în care tălpile sunt contaminate, se recomandă verificarea întotdeauna a proprietăților electrice înainte de a pătrunde într-o zonă cu risc.

În sectoarele unde este purtată încălțămintea antistatică, se recomandă ca rezistența solului să nu anuleze protecția furnizată de încălțămintea.

La utilizare, se recomandă ca nici un element izolant, cu excepția unei șosete normale, să nu fie introdus între brant și piciorul purtătorului. Dacă între brant și picior se introduce un adaos, se recomandă să se verifice proprietățile electrice ale combinației încălțămintea/adaos.”

Atenție: La selecționare trebuie să se verifice dacă încălțămintea este adecvată riscurilor din mediul de lucru. Prin modificări se pot elimina performanțele de protecție. Se poartă numai înșiretați și peste ciorapi curați. **Alegeți cu multă grijă încălțămintea astfel încât mărimea să fie corespunzătoare piciorului.** Diferența maximă trebuie să fie de 2 numere. Modelul nu este realizat special pentru persoanele cu anomalii structurale ale piciorului. Încălțămintea se va purta cu ciorapi curați. Echiparea și dezechiparea se face numai cu șireturile desfăcute.

Încălțămintea nu trebuie purtată decât cu acoperișul de brant în încălțămintea . Acoperișul de brant nu trebuie înlocuit decât cu un acoperiș de brant comparabil furnizat de producătorul de origine al încălțămintei.

Instrucțiuni de întreținere, curățare: Încălțămintea încorporează atât materiale naturale cât și sintetice. Se păstrează într-un loc răcoros, uscat, curat, de preferat în ambalajul original. În timpul utilizării trebuie curățată în mod regulat, folosind o cârpă umedă, inclusiv în interior, pentru îndepărtarea murdăriei și contaminanților de pe ansamblul superior și talpă. La curățare nu se folosesc obiecte tăioase. Dacă încălțămintea s-a umezit puternic, trebuie uscată natural într-un spațiu deschis, răcoros și bine ventilat. Nu trebuie expusă la surse directe de căldură sau radiații. După uscare, se recomandă tratarea fețelor cu cremă grasă, sau ceară sau alte substanțe de bună calitate, speciale pentru piele.

Instrucțiuni de depozitare și păstrare. Depozitarea trebuie să se facă în ambalajul original(cutii de carton) într-un loc răcoros, uscat, curat la temperaturi de (4-50) $^{\circ}\text{C}$, umiditate a aerului maxim 65%, departe de surse directe de căldură sau foc deschis. Se va evita expunerea la compresiune, pentru a nu deforma încălțămintea. În aceste condiții încălțămintea își păstrează calitatea un timp îndelungat, fără însă a se putea fixa un termen de ieșire din garanție (expirare). După 3 ani de depozitare pot apărea deteriorări ale unor componente care pot scurta durata de purtare efectivă. Depozitarea în condiții neadecvate poate accelera deteriorarea. Încălțămintea trebuie protejată împotriva apei și căldurii excesive. Nu trebuie să se așeze obiecte grele peste încălțămintea. Transportul se face u mijloace acoperite, de exemplu în containere.

În plus, la nivelul întreprinderii utilizatoare, pot exista instrucțiuni proprii de securitate și sănătate în muncă, în care pot fi cuprinse informații suplimentare privind EIP ce se folosește pentru anumite operații specifice, în special atunci când se acordă mai multe tipuri de EIP pentru un anumit post de lucru.

Astfel, instrucțiunile proprii de securitate și sănătate în muncă pot indica la ce operații se folosesc ochelari de protecție pentru sudori și când se folosește masca pentru sudori sau ce tip de filtru de sudură pot fi folosit pentru fiecare tip de operație de sudare (de exemplu în funcție de debitul de gaz).

Art. 10 (1) Echipamentul individual de protecție se distribuie gratuit de angajator, care asigură buna sa funcționare și o stare de igienă satisfăcătoare prin intermediul întreținerii, reparării și înlocuirilor necesare.

§12 Angajatorul are obligația să distribuie gratuit EIP pentru toți lucrătorii și pentru toate persoanele expuse riscurilor de la un loc de muncă (elevi, vizitatori, organe de control).

De asemenea, angajatorul trebuie să asigure o stare de igienă satisfăcătoare a EIP, prin curățare, decontaminare sau denocivizare conform recomandărilor înscrise în fișa de informații-Instrucțiuni/Carte tehnică furnizată de producătorul EIP.

Se atrage atenția că, pentru a preveni îmbolnăvirea lucrătorilor și/sau a persoanelor din familia acestuia este necesar să se efectueze curățarea în mod centralizat de către personal specializat cel puțin în cazul EIP împotriva agenților chimici și biologici, EIP împotriva contaminării radioactive.

De asemenea, se atrage atenția asupra faptului că în cazul unor EIP, cum ar fi îmbrăcămintea antichimică, îmbrăcămintea împotriva focului, caracteristicile de protecție pot fi obținute prin tratamente speciale și procesul de curățare poate implica anumite tratamente cu substanțe specifice, a căror nerespectare poate conduce la deteriorarea produselor; de aceea pentru astfel de EIP se recomandă de asemenea ca procesul de curățare să fie efectuat numai de personal specializat, în mod centralizat.

Pentru acele EIP care trebuie supuse verificărilor de către personal instruit competent, înainte de utilizare sau periodic, ar trebui să existe la fiecare utilizator o **fișă de urmărire** în utilizare a EIP în care să se înregistreze data efectuării controlului, observații privind conformitatea, reparații sau verificări efectuate, precum și data următorului control planificat.

Pentru fiecare verificare trebuie să existe confirmarea prin semnătură a persoanei care a efectuat operația întrucât aceasta adoptă practic decizia „bun de utilizare pentru perioada următoare”.

Astfel de **fișe de urmărire** pot fi furnizate de producătorii de EIP, dar dacă nu însoțesc produsele ar trebui elaborate la nivelul utilizatorilor cel puțin pentru aparate de protecție respiratorie, EIP împotriva căderii de la înălțime, EIP electroizolante, EIP de intervenție, EIP pentru pompieri.

Un model de fișă de urmărire în utilizare/înregistrare este prezentat în cele ce urmează:

FIȘĂ DE INREGISTRARE ECHIPAMENT				
Produs :				
Identificare model și tip		Marca comercială		Număr de identificare
Producător		Adresă		Tel, fax, email și website
An de fabricație/data de expirare		Data cumpărării		Data primei utilizări
Orice altă informație relevantă (de exemplu numărul documentului)				
ISTORIC AL VERIFICĂRILOR PERIODICE ȘI AL REPARAȚIILOR				
Data	Motivul înregistrării (verificare periodică sau reparație)	Defecte constatate, reparații efectuate și alte informații relevante	Numele și semnătura persoanei competente	Data prevăzută a următoarei verificări periodice

Art. 11 Angajatorul informează mai întâi lucrătorul despre riscurile împotriva cărora îl protejează purtarea echipamentului individual de protecție.

§13 Fiecare lucrător trebuie informat de angajator privind riscurile împotriva cărora se asigură protecție prin EIP.

Această informare ar trebui să fie efectuată în cadrul instructajului general și al instructajului la locul de muncă, precum și ori de câte ori se modifică condițiile de muncă sau tipul de EIP acordat.

Formarea și informarea pot fi făcute în moduri diferite și prin mijloacele diferite (de exemplu prelegeri audiovizuale și demonstrații).

Formarea și informarea lucrătorului trebuie să includă cel puțin următoarele aspecte:

- Care sunt efectele riscului asupra sănătății și securității și modul în care poate să apară pentru ca lucrătorul să înțeleagă motivele pentru care trebuie să utilizeze EIP respectiv.
- Care sunt părțile corpului ce trebuie protejate.
- Ce rol are EIP în prevenirea riscurilor și care sunt caracteristicile definatorii pentru a-și îndeplini funcția de protecție.

Art. 12 Angajatorul asigură instruirea lucrătorului și, dacă este cazul, organizează antrenamente pentru modul de purtare a echipamentului individual de protecție.

§14 Fiecare lucrător trebuie să primească informații suficiente despre:

- activitățile sau perioadele de timp când trebuie să utilizeze EIP,
- riscurile împotriva cărora EIP asigură protecție, precum și limitările de utilizare,
- utilizarea corectă în conformitate cu instrucțiunile producătorului, eventual completarea prin postere ilustrative în cazul în care este necesar,
- menținerea eficacității EIP în timpul utilizării.

Toate aceste informații trebuie să fie puse la dispoziția lucrătorilor de către angajator, asigurându-se că au fost înțelese.

Angajatorul poate asigura instruirea lucrătorilor folosind fișa de informații-Instrucțiuni/Carte tehnică furnizată de producătorul EIP sau poate include informațiile corespunzătoare în instrucțiunile proprii de securitate și sănătate la locul de muncă.

O astfel de situație este recomandabilă mai ales în cazul utilizării mai multor tipuri de EIP din cadrul aceleiași grupe (de exemplu aparate de protecție respiratorie filtrante și izolante, sisteme pentru lucrul la înălțime), unde lucrătorul trebuie informat cât mai clar asupra tipului de EIP care trebuie folosit pentru fiecare activitate.

Astfel de antrenamente ar trebui să se refere în special la utilizarea aparatelor de protecție respiratorie, a EIP împotriva căderilor de la înălțime, a îmbrăcăminte pentru intervenții în medii cu degajări mari de noxe gazoase sau cu temperaturi foarte înalte.

Art. 13 (1) Echipamentul individual de protecție poate fi utilizat numai în scopurile specificate și în conformitate cu fișa de instrucțiuni, cu excepția împrejurărilor specifice și excepționale.

(2) Instrucțiunile trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor.

§15 EIP trebuie în mod normal să fie folosit numai în scopurile pentru care a fost proiectat de fabricant (împotriva riscurilor declarate de producător), așa cum sunt înscrise în fișa de informații-Instrucțiuni/carte tehnică furnizată de acesta.

Nu trebuie ca angajatorul ce utilizează EIP să extindă domeniul de utilizare împotriva altor riscuri sau împotriva unui nivel de risc mai mare decât cel declarat de producătorul EIP.

Împrejurările specifice și excepționale la care face referire HG nr. 1048/2006 sunt cele în care este necesară efectuarea unei intervenții pentru a elimina un pericol grav și iminent, în care poate fi permisă utilizarea unui EIP care nu acoperă perfect nivelul de risc în cauză, dar numai sub supravegherea atentă a altui lucrător și în condițiile în care este disponibil echipament de salvare.

EIP trebuie utilizat numai atunci când lucrătorul este expus la riscurile față de care EIP asigură protecție, nu și când nu mai este expus, întrucât purtarea continuă ar putea conduce la pierderea caracteristicilor de protecție, implicit la apariția riscului de accidentare.

O astfel de situație se semnalează în special în cazul echipamentelor electroizolante, când instrucțiunile proprii de securitate și sănătate ar trebui să specifice clar că astfel de EIP se poartă doar în timpul lucrului în instalații care sunt sau ar putea fi puse accidental sub tensiune, nu și în cursul altor activități conexe ale electricienilor.

În mod similar, antrenamentele ar trebui să se facă cu EIP scoase din uz, pentru a preveni deteriorarea celor destinate protecției. În nici o situație, EIP nu ar trebui să fie folosit în afara lucrului.

Un exemplu de instrucțiuni de utilizare și de echipare

1. echiparea și dezachiparea combinezonului de intervenții se face numai cu ajutorul a cel puțin a încă unei persoane

2. Se scoate combinezonul din ambalajul de transport, se întinde pe masă și se verifică integritatea acestuia, respectiv:

- vizorul să fie fără zgârâieturi, crăpături sau zone matizate;
- mănușile să fie montate și fără deteriorări
- cizmele să fie montate și fără deteriorări
- fermoarele să aibe cheițe

5. în poziție așezat, fără pantofi, se bagă picioarele în cizmele combinezonului (mai întâi stângul și apoi dreptul)

3. Se îmbracă subvestimentarul
4. Se echipează aparatul de protecție respiratorie

6. se ridică în picioare și cu ajutorul altei persoane se îmbracă mânecile și se trage husa peste aparatul de protecție respiratorie

7. se așează masca pe figură, se ajustează pe cap și se verifică funcționarea acesteia, se pune casca pe cap și se trage gluga peste aceasta, cu ajutorul persoanei de supraveghere se închide fermoarul interior

8. se verifică clapa de etanșare să fie așezată corect și se închide fermoarul exterior

9. se închid butonii clapelor de etanșare a capetelor fermoarelor

Combinezonul este gata de utilizare

ATENȚIE:
☞ niciodată nu se pleacă singur în misiune
☞ se recomandă ca personalul să fie echipat cu mijloace de comunicare

Secțiunea a 2- a – „Evaluarea echipamentului individual de protecție”

Art. 14 (1) Înainte de a alege echipamentul individual de protecție, angajatorul trebuie să evalueze dacă echipamentul individual de protecție pe care intenționează să îl folosească îndeplinește cerințele prevăzute la art. 5 și 6.

(2) Această evaluare cuprinde:

- a) analiza și evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate prin alte mijloace;*
- b) definirea caracteristicilor pe care trebuie să le posedă echipamentul individual de protecție pentru a fi eficace împotriva riscurilor prevăzute la lit. a), luându-se în considerare orice riscuri pe care le poate crea echipamentul în sine;*
- c) compararea caracteristicilor echipamentului individual de protecție disponibil cu caracteristicile prevăzute la lit. b).*

§16 Este necesar ca înainte a alege EIP, angajatorul trebuie să evalueze dacă EIP existent pe piață și pe care intenționează să îl folosească îndeplinește cerințele prevăzute în articolele 5 și 6 din HG nr. 1048/2006.

Aceasta înseamnă că, pentru fiecare loc de muncă/post de lucru angajatorul trebuie să efectueze o evaluare și să întocmească sau să dispună de documente prin care:

a) a definit riscurile împotriva cărora EIP trebuie să asigure protecție; această definiție trebuie să ia în considerație doar riscurile determinate de factori periculoși (fizici, chimici, biologici) care nu pot fi evitate sau diminuate la un nivel acceptabil, nepericulos, prin alte mijloace;

b) a definit caracteristicile pe care EIP trebuie să le aibă pentru a asigura protecție împotriva tuturor riscurilor existente la locul de muncă/postul de lucru dar și pentru a nu genera ele însele riscuri suplimentare, prin construcție sau prin utilizare greșită¹³ ;

c) a definit acele caracteristici ale EIP care țin cont de condițiile concrete de lucru (sortiment acordat, dimensiuni ale unor componente, temperaturi de utilizare;

d) a definit alte caracteristici ale EIP prin care se iau în considerație caracteristicile antropometrice ale lucrătorilor (mărimi, caracteristici în legătură cu anomalii;

e) a specificat necesitățile de compatibilitate între diferite echipamente individuale de protecție sau ale purtătorilor (ochelari de vedere);

f) a specificat condițiile pentru respectarea prevederilor HG nr. 115/2004 (marcaje, conținutul fișei de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizate de producătorul EIP, alte dovezi de conformitate - declarații de conformitate EC, certificate emise de organisme notificate).

Astfel de documente pot fi :

a) tabele pentru evaluarea riscurilor în vederea selecționării EIP, întocmite pentru fiecare loc de muncă/post de lucru (conform Anexei nr. 1 din HG nr. 1048/2006), eventual completate cu caracteristici ale EIP;

b) liste interne de acordare a EIP pe fiecare loc de muncă, completate cu caracteristicile EIP;

¹³ A se vedea în acest sens „Ghidul privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și selecționării EIP” și standardele europene armonizate

c)liste cuprinzând necesarul de EIP la nivelul organizației (centralizatoare, pe tipuri de EIP, mărimi necesare și număr de bucăți);

d)fișe de aprovizionare, pe tipuri de EIP, care să cuprindă toate informațiile referitoare la EIP – toate caracteristicile + necesar pe mărimi.

Exemple privind modul de elaborare a acestor documente sunt indicate în capitolul referitor la bune practici.

Nu este suficient să se definească doar sortimentul/articolul de EIP.

Dacă același articol de EIP diferă de la un loc de muncă la altul printr-o singură caracteristică, aceasta înseamnă un alt tip de EIP.

Definirea EIP trebuie să se facă atât prin denumirea articolului/ sortimentului, cât și prin caracteristici, eventual cu trimitere la standarde respectate (codul standardului și simbolurile de marcare specifice).

De exemplu o cască de protecție la un loc de muncă trebuie să fie doar rezistentă la impact iar la alt loc de muncă trebuie să aibă în plus și caracteristici de izolație electrică, deci definirea căștii de protecție pentru cele două locuri de muncă trebuie să evidențieze aceste diferențe.

În plus, în momentul selecționării/aprovizionării cu EIP necesar, legislația prevede ca angajatorii să aplice o procedură de evaluare care constă în compararea caracteristicilor EIP disponibil cu caracteristicile stabilite pentru fiecare tip de produs necesar și selecționarea numai a acelor produse ale căror caracteristici le include pe cele necesare.

Lipsa unei singure caracteristici dintre cele necesare poate conduce la risc pentru utilizatori.

Art. 15 Evaluarea prevăzută la art. 14 este revizuită în funcție de modificările aduse oricărui element al echipamentului individual de protecție.

§17 Modificările la care se referă HG nr.1048/2006 nu privesc dreptul angajatorului de a efectua modificări asupra unui EIP nou procurat de pe piață, ci se referă la utilizarea unui model nou cu altă formă constructivă și alte caracteristici (de exemplu procurat de la alt producător).

Reevaluarea este necesară atât pentru a verifica dacă noul EIP asigură protecție față de toate riscurile de la postul de lucru, cât și pentru a verifica dacă se potrivește lucrătorului.

Secțiunea a 3-a – „Reguli de utilizare”

Art. 16 (1) Fără a aduce atingere prevederilor Art. 4 - 15, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește reguli generale pentru utilizarea echipamentului individual de protecție și/sau reguli care reglementează cazurile și situațiile în care angajatorul trebuie să furnizeze echipamentul individual de protecție, luând în considerare reglementările tehnice române care transpun legislația comunitară privind libera circulație a acestui echipament.

(2) Aceste reguli indică, în special, împrejurările sau situațiile de risc în care este necesară utilizarea echipamentului individual de protecție, fără a aduce atingere priorității care trebuie să se acorde mijloacelor de protecție colectivă.

§18 Regulile generale pentru utilizarea EIP, precum și regulile care reglementează cazurile și situațiile în care angajatorul trebuie să furnizeze EIP, se pot referi de exemplu la:

- a) sortimente/articole de EIP de utilizat în anumite situații, funcție de nivelul de risc, cum ar fi tipul de aparat de protecție respiratorie ce trebuie purtat în funcție de concentrația de oxigen la locul de muncă sau reguli privind acordarea și folosirea antifoanelor în funcție de nivelul de expunere la zgomot;
- b) condiții referitoare la utilizarea sau verificarea anumitor tipuri de EIP introduse pe piață;
- c) condiții privind antrenarea salvatorilor minieri.

În același sens au fost preluate prin alte acte normative specifice prevederile legislației europene armonizate privind protecția individuală împotriva riscurilor determinate de agenți chimici și biologici (a se vedea comentariile prevăzute aferent capitolul 1, **§5**).

Art. 16 (3) Anexele nr. 1 - 3 au un caracter orientativ, conțin informații utile pentru stabilirea acestor reguli și fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

§19 În Anexa nr.1 din HG nr. 1048/2006 este prezentat **Tabelul pentru evaluarea riscurilor în vederea selecționării echipamentelor individuale de protecție** în care pe orizontală sunt riscurile/subriscurile, iar pe verticală părțile corpului expuse.

Atunci când se stabilesc situațiile existente pentru un loc/post de muncă se bifează pozițiile de intersecție.

Anexa nr.2 din HG nr. 1048/2006 conține exemple de sortimente/articole de protecție specifice pentru diferite părți ale corpului completate uneori cu domenii de utilizare.

Anexa nr.3 din HG nr. 1048/2006 conține tipuri de EIP definite ca sortimente și prin caracteristicile de protecție principale și lucrările sau locul de muncă unde se utilizează, clasificate pe zonele protejate ale corpului.

Toate anexele au un caracter orientativ, putând fi completate.

Art. 17 Atunci când Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei adaptează regulile prevăzute la art. 16, acesta ia în considerare orice modificări semnificative ale riscului, mijloacelor de protecție colectivă și echipamentelor individuale de protecție, determinate de evoluțiile tehnologice.

§20 Atunci când MMFPS elaborează reglementări generale sau specifice referitoare la utilizarea EIP, trebuie să ia în considerare orice modificări semnificative ale riscului (sub aspectul intensității factorului periculos care poate conduce la afecțiuni, așa cum este considerat în literatura de specialitate), ale mijloacelor de protecție colectivă și ale EIP, determinate de evoluțiile tehnologice, respectiv de standardele europene armonizate în vigoare sau de coduri de bună practică acceptate la nivel european și/sau internațional.

Art. 18 Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei consultă organizațiile angajatorilor și lucrătorilor cu privire la regulile prevăzute la art. 16 și 17.

§21 Consultarea organizațiilor angajatorilor și lucrătorilor cu privire la regulile/condițiile generale și/sau specifice referitoare la utilizarea EIP este instituționalizată în țara

noastră, fiind realizată în cadrul dialogului civic prin **Consiliul Economic și Social**, instituție publică de interes național, autonomă, constituită în baza Legii nr. 62/2011 – Legea dialogului social, republicată.

Consiliul Economic și Social este organism consultativ pentru Parlamentul și Guvernul României și are următoarele atribuții:

- a) avizează actele normative din domeniile de competență prevăzute, inițiate de Guvern sau de Parlament, invitând inițiatorii la dezbaterile actelor normative;
- b) elaborează, la solicitarea Guvernului, a Parlamentului sau din proprie inițiativă, analize și studii privind realitățile economice și sociale;
- c) semnalează Guvernului sau Parlamentului apariția unor fenomene economice și sociale care impun elaborarea unor noi acte normative;
- d) urmărește îndeplinirea obligațiilor ce decurg din Convenția nr. 144/1976 a Organizației Internaționale a Muncii privitoare la consultările tripartite destinate să promoveze aplicarea normelor internaționale ale muncii, adoptată la 2 iunie 1976 la Geneva, ratificată de România prin Legea nr. 96/1992.

Secțiunea a 4-a – „Informarea, consultarea și participarea lucrătorilor”

Art. 19 Fără a aduce atingere prevederilor art. 16 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, lucrătorii și/sau reprezentanții acestora sunt informați cu privire la toate măsurile ce trebuie luate în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, atunci când aceștia utilizează echipamente individuale de protecție la locul de muncă.

§22 Lucrătorii trebuie informați nu numai în legătură cu riscurile împotriva cărora EIP asigură protecție și a modului de utilizare, dar și cu orice alte măsuri care trebuie luate în timpul utilizării, pentru a asigura securitatea și a menține sănătatea lucrătorilor, cum ar fi:

- a) limitele de utilizare ale EIP;
- b) verificările ce trebuie efectuate înainte de utilizare și modalități de întreținere/curățare;
- c) defecte ce sunt detectabile ulterior recepției sau deteriorări ce pot apărea pe parcursul utilizării și care ar conduce la pierderea calității EIP; mod de acțiune în cazul în care apar astfel de situații în timpul expunerii la risc;

În cazul în care utilizatorul constată apariția unor defecte sau deteriorări ale EIP, după recepție și într-o perioadă relativ scurtă de la darea în folosință, acesta trebuie să informeze șeful ierarhic și să ceară înlocuirea EIP respectiv.

De exemplu, dacă acesta a primit un model de încălțăminte pe care a purtat-o conform instrucțiunilor de la postul de lucru și în decurs de câteva zile constată că a crăpat talpa, acest EIP trebuie înlocuit, iar persoanele cu atribuții privind acordarea și achiziționarea EIP trebuie să identifice măsurile corespunzătoare.

- a) măsuri de adoptat în situații extreme, cum ar fi aprinderea EIP;
- b) salvarea accidentaților; este necesar să se aibă în vedere în special cazul unor intoxicații acute ca urmare a utilizării greșite a aparatelor de protecție respiratorie, a epuizării rezervei de aer a buteliilor acestora sau a colmatării filtrelor de gaze (epuizării proprietăților de reținere a noxelor), precum și în cazul persoanelor care au suferit o cădere în gol.

Astfel de informații nu se regăsesc în întregime în fișa de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizate de producătorii de EIP, de aceea cel puțin o parte dintre ele ar trebui incluse în instrucțiunile proprii de securitate și sănătate la locul de muncă și să facă obiectul instructajului la locul de muncă și al instructajului periodic.

Pe de altă parte, reprezentanții lucrătorilor ar trebui informați în principal asupra următoarelor aspecte:

- a) modul/procedura de identificare a pericolelor și riscurilor în vederea selecționării EIP adecvat pentru un loc de muncă/post de lucru;
- b) condițiile impuse sau procedura aplicabilă la selecționarea diferitelor tipuri de EIP/aprovizionarea cu EIP;
- c) modalități rapide de identificare a EIP neconforme (lipsa marcajului de conformitate CE, defecte vizibile –rupturi, uzare vizibilă, gonflare etc).

Reprezentanții lucrătorilor trebuie să reprezinte un factor principal în asigurarea respectării legislației și îmbunătățirea condițiilor de muncă, inclusiv sub raportul EIP acordat, ținând cont de rolul prevăzut de legislație, în principal de HG nr. 1425/2006.

HG nr. 1425/2006, Art. 67. - Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:

a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;

b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

c) analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății, lucrătorilor, și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;

d) analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

e) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;

f) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;

g) analizează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate și/sau serviciul extern;

h) urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;

i) analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;

j) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;

k) efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;

l) dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate și sănătate în muncă de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor.

HG nr. 1048/2006 atenționează asupra necesității respectării în totalitate a prevederilor din art. 16 al Legii nr. 319/2006, așa cum sunt enunțate în continuare.

Legea nr. 319/2006, Art. 16 - (1) Ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau a unității, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel încât lucrătorii și/sau reprezentanții acestora să primească, în conformitate cu prevederile legale, toate informațiile necesare privind:

a) riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție atât la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general, cât și la nivelul fiecărui post de lucru și/sau fiecărei funcții;

b) măsurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât angajatorii lucrătorilor din orice întreprindere și/sau unitate exterioară, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau în unitatea sa, să primească informații adecvate privind aspectele la care s-a făcut referire la alin. (1), care privesc acești lucrători.

Legea nr. 319/2006, Art. 10 - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de alte persoane prezente;

b) să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor menționați la alin. (2), instruirea lor și echipamentul pus la dispoziția acestora trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 319/2006, angajatorii trebuie să asigure informarea asupra aspectelor de mai sus nu numai a propriilor angajați, ci și a angajaților altor întreprinderi/organizații care își desfășoară activitatea pe teritoriul său.

Legea nr.319/2006 solicită ca cel puțin angajatorii lucrătorilor externi să fie informați asupra tuturor aspectelor.

Se atrage atenția asupra necesității de a exista documente/înregistrări care dovedesc transmiterea informațiilor relevante cel puțin către angajatori, dacă contractele de colaborare/servicii nu impun altfel.

De asemenea, Legea nr. 319/2006 atenționează asupra necesității ca la nivelul fiecărei întreprinderi /organizații să se prevedă și să se asigure condițiile de acordare a primului ajutor, de stingere a incendiilor și evacuare a lucrătorilor, deci implicit de salvare a celor aflați în situații periculoase.

Aceasta poate implica:

a) stabilirea de atribuții specifice pe funcții sau locuri de muncă și includerea lor în contractul individual de muncă;

b) nominalizarea lucrătorilor care aplică fiecare dintre măsurile corespunzătoare/emiterea de decizii;

c) asigurarea de EIP (de ex. costume de pompieri, aparate de protecție respiratorii izolante sau de salvare), de echipamente de muncă (de ex. dispozitive de urcare/coborâre, chingi de salvare) sau de mijloace de prim ajutor;

d) instruirea și antrenarea persoanelor care efectuează fiecare dintre aceste activități.

Art. 20 Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora cu privire la problemele la care se face referire în prezenta hotărâre, inclusiv în anexele la aceasta, se desfășoară în conformitate cu prevederile Art. 18 din Legea nr. 319/2006.

§23 Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora cu privire la problemele la care se face referire în HG nr. 1048/2006 se desfășoară în conformitate cu prevederile art. 18 din Legea nr. 319/2006.

Legea nr. 319/2006, Art. 18 - (1) Angajatorii consultă lucrătorii și/sau reprezentanții lor și permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implică:

- a) consultarea lucrătorilor;
- b) dreptul lucrătorilor și/sau reprezentanților lor să facă propuneri;
- c) participarea echilibrată.

(3) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor definiți la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

- a) orice măsură care ar afecta semnificativ securitatea și sănătatea în muncă;
- b) desemnarea lucrătorilor la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1) și la art. 10 alin. (2), precum și cu privire la activitățile la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1);
- c) informațiile la care s-a făcut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 și 17;
- d) recurgerea, după caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);
- e) organizarea și planificarea instruirii prevăzute la art. 20 și 21.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul să solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să prezinte propuneri în acest sens, în scopul diminuării riscurilor pentru lucrători și/sau al eliminării surselor de pericol.

(5) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sau lucrătorii nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în alin. (1)-(3).

(6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor un timp adecvat, fără diminuarea drepturilor salariale, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile care decurg din prezenta lege.

(7) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor și/sau lucrătorii au dreptul să apeleze la autoritățile competente, în cazul în care consideră că măsurile adoptate și mijloacele utilizate de către angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securității și sănătății în muncă.

(8) Reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a-și prezenta observațiile inspectorilor de muncă și inspectorilor sanitari, în timpul vizitelor de control.

Legea nr. 319/2006 prevede dreptul lucrătorilor de a fi consultați, în timp util, direct sau prin reprezentanții lor **cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății, asupra oricăror măsuri referitoare la securitatea și sănătatea la locul de muncă, atât în ceea ce privește eficacitatea măsurilor adoptate, cât și în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de muncă, deci inclusiv în toate problemele care se referă la EIP.**

Consultarea se realizează prin intermediul reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății care sunt aleși direct de lucrători și care trebuie să aibă o instruire specifică în domeniul securității și sănătății în muncă (cursuri de minimum 40 h) sau direct cu lucrătorul.

Este recomandabil ca în fiecare întreprindere/organizație să se efectueze consultarea lucrătorilor atât direct (de exemplu prin completarea unor chestionare privind deficiențe și propuneri de îmbunătățire), cât și indirect prin reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății.

CAPITOLUL 3 – „Dispoziții finale”

ART. 21 Adaptările de natură strict tehnică ale anexelor nr. 1 - 3 se efectuează de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în funcție de:

a) adoptarea reglementărilor de armonizare tehnică și de standardizare cu privire la echipamentele individuale de protecție; și/sau

b) progresele tehnice, evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale ori a cunoștințelor din domeniul echipamentelor individuale de protecție.

§24 Adaptările de natură strict tehnică ale anexelor la HG nr. 1048/2006 se realizează prin MMFPS.

Adaptările de natură tehnică efectuate până în prezent s-au referit în special la Anexele nr. 2 și nr. 3 din HG nr.1028/2006 și constau în adoptarea, împreună cu Asociația Română de Standardizare (ASRO) a standardelor române care transpun standarde europene ce cuprind cerințe referitoare la EIP.

Acestea sunt pe de o parte standarde române care transpun standarde europene armonizate prevăd cerințe în legătură cu proiectarea EIP (în aplicarea directivei 89/686/CEE și a HG nr. 115/2004), iar pe de altă parte standarde europene ce se referă la recomandări de utilizare a EIP, exemple de astfel standarde fiind prezentate în Anexa nr.1 din prezentul ghid, pentru care nu există comunicări oficiale ale Comisiei Europene referitoare la aplicarea Directivei europene 89/656/CEE.

Lista standardelor române care transpun standardele europene armonizate în aplicarea Directivei 89/686/CEE și a HG nr. 115/2004 se publică prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

Standardele europene referitoare la utilizarea EIP se identifică de fiecare utilizator prin analiza/consultarea Catalogului standardelor române publicat de ASRO sau a cataloagelor similare emise de CEN și CENELEC.

Art. 22 Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei raportează Comisiei Europene la fiecare 5 ani cu privire la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

§25 Această prevedere privește obligațiile statelor membre în raport cu Comisia Europeană și se realizează în conformitate cu procedurile Uniunii Europene pe baza chestionarelor înaintate de aceasta.

Art. 23 Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 89/656/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentului individual de protecție la locul de muncă [a 3-a directivă specifică în sensul Art. 16 alin. (1) din Directiva 89/391/CEE], publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L393/1989.

§26 HG nr. 1048/2006 adoptă integral prevederile Directivei europene 89/656/CEE.

Data intrării în vigoare este astfel aleasă încât la data aderării României la „Uniunea Europeană (1 ianuarie 2007) legislația română să fie integral armonizată cu legislația europeană.

Se explicitează care este legislația europeană cu care acest act legislativ român este integral armonizat, furnizându-se toate informațiile necesare pentru a putea avea acces la documentul european (denumire, cod, publicația oficială a Comunităților Europene în care se regăsește documentul european).

ANEXA nr.1 din HG nr. 1048/2006 - „Tabel pentru evaluarea riscurilor în vederea selecționării echipamentelor individuale de protecție”

		RISCURI																				
		FIZICE									CHIMICE						BIOLOGICE					
		MECANICE					TERMICE		ELECTRICE	RADIOȚII		ZGOMOT	AEROSOLI			LICHIDE		VAPORI, GAZE	Bacterii patogene	Virusi patogeni	Ciuperci generatoare de micoze	Antigeni biologici ne bacterieni
		Cadere de la înaltime	Soc, lovire, impact, compresiune	Intepare, taiere, abraziune	Vibrații	Alunecare, cadere la același nivel	Caldura, foc	Frig		Neionizante	Ionizante		Pulberi, fibre	Fum	Ceata	Imerșii	Improscare, stropire					
PARTILE CORPULUI	CAP	Craniu																				
		Urechi																				
		Ochi																				
		Căi respiratorii																				
		Față																				
		Tot capul																				
	MEMBRE SUPERIOARE	Mâini																				
		Brațe (părți)																				
	MEMBRE INFERIOARE	Picior																				
		Gambe (părți)																				
	ALTELE	Piele																				
		Trunchi / abdomen																				
		Căi parenterale																				
		Total corp																				

§27 Această anexă este orientativă.

Ea ar trebuie completată pentru fiecare loc de muncă/post de lucru sau funcție, dar nu este obligatoriu ca forma sa să fie identică în orice întreprindere/ organizație sau orice loc de muncă/post de lucru.

Se pot realiza adaptări prin:

a)completarea titlului Anexei cu informații privind locul de muncă/postul de lucru sau funcția îndeplinită;

b)completarea Anexei, sub titlu, cu informații privind condițiile referitoare la locul de muncă/postul de lucru sau funcția îndeplinită (activități efectuate și durata acestora, condiții privind mediul de muncă - temperatură, curenți de aer, natura și nivelul noxelor etc);

c)completarea Anexei cu date referitoare la evaluarea anumitor riscuri specifice, fie prin definirea riscului prin atribuire de calificative ("mic", "mare", foarte mare"), fie prin definirea anumitor caracteristici care pot fi utile la indicarea nivelului de expunere la risc, cum ar fi: mărimea corpului perculator, forma și energia sau viteza de impact, natura și concentrația noxei, nivelul de zgomot și lungimea de undă, tipul de radiație – calorică/infraroșu, vizibilă, ultravioletă și alte elemente semnificative privind nivelul de radiații, cum ar fi fluxul caloric etc);

d)eliminarea unor riscuri;

e)adăugarea unei coloane pentru definirea caracteristicilor de protecție și constructive și a conformității cu anumite standarde.

Tabelul se completează în urma observării directe a condițiilor de muncă, de regulă nefiind suficientă folosirea unor evaluări anterioare ale riscurilor de la locul de muncă, cel puțin în cazul în care acestea nu cuprind elemente referitoare la părțile corpului expuse efectiv.

La evaluarea postului de lucru trebuie în mod obligatoriu să se solicite opinia lucrătorilor, care pot furniza informații utile privind riscurile ce pot apărea în cursul altor etape ale procesului de muncă.

Prin analiza tabelului completat, în funcție de zona expusă unui risc, se pot defini sortimentele (cască, ochelari, costum etc.), precum și tipul de protecție pe care trebuie să îl asigure EIP.

Pentru identificarea caracteristicilor pe care EIP trebuie să le prezinte, se pot lua în considerație recomandările din „**Ghid privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP** (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)” și este recomandabil să se consulte direct standardele aplicabile.

ANEXA nr.2 din HG nr. 1048/2006 – „Lista orientativă și neexhaustivă a echipamentelor individuale de protecție”

Protecția capului:

- căști de protecție pentru utilizare în industrie (mine, șantiere de lucrări publice, alte ramuri industriale);
 - acoperământ ușor pentru protecția scalpului (caschete, bonete, plase de păr, cu sau fără cozoroc);
 - acoperământ pentru cap (bonete, caschete, pălării etc. din material textil, material textil tratat etc.).
- Protecția împotriva zgomotului:*
- antifoane interne și alte dispozitive similare;
 - căști antifonice (care acoperă tot capul);
 - antifoane externe care pot fi montate pe căști de protecție industriale;
 - antifoane externe cu receptor de joasă frecvență încorporat;
 - antifoane cu comunicare audio.

Protecția ochilor și a feței:

- ochelari cu brațe;
- ochelari-mască;
- ochelari-mască împotriva radiațiilor X, ochelari-mască împotriva radiațiilor laser, ochelari-mască împotriva radiațiilor ultraviolete, infraroșii, vizibile;
- ecrane faciale (viziere);
- măști și căști pentru sudura cu arc (măști de mână, măști cu fixare pe cap sau măști care pot fi montate pe căști de protecție).

Protecția respiratorie:

- aparate filtrante împotriva pulberilor, gazelor și pulberilor radioactive;
- aparate de protecție respiratorie izolante cu aducție de aer;
- aparate de protecție respiratorie cu mască de sudură detașabilă;
- aparate și dispozitive pentru scufundare;
- costume pentru scufundare.

Protecția mâinii și brațului:

- mănuși care asigură protecție;
- împotriva agresiunilor mecanice (înțepături, tăieturi, vibrații etc.);
- împotriva substanțelor chimice;
- pentru electricieni și împotriva căldurii;
- mănuși cu un deget;
- degetare;
- mânecute;
- manșetă de protecție a încheieturii mâinii pentru munci grele;
- mitene (mănuși fără degete);
- mănuși de protecție.

Protecția picioarelor și a gambelor:

- pantofi, bocanci, cizme semiînalte și cizme de securitate;
- încălțăminte la care se pot scoate rapid șireturile sau cârligele;
- încălțăminte cu bombeu suplimentar de protecție;
- încălțăminte și supraîncălțări cu tălpi rezistente de căldură;
- încălțăminte, cizme și supraîncălțări rezistente la căldură;

- încălțăminte, cizme și supraîncălțări termoizolante;
- încălțăminte, cizme și supraîncălțări împotriva vibrațiilor;
- încălțăminte, cizme și supraîncălțări antistatice;
- încălțăminte, cizme și supraîncălțări electroizolante;
- cizme pentru lucrătorii cu ferăstraie cu lanț;
- saboți;
- genunchiere;
- glezniere detașabile;
- ghetre;
- tălpi detașabile (rezistente la căldură, perforare sau transpirație);
- crampoane detașabile pentru gheață, zăpadă sau podele alunecoase.

Protecția pielii:

- creme de protecție/unguente.

Protecția trunchiului și a abdomenului:

- veste, jachete și șorțuri de protecție împotriva agresiunilor mecanice (înțepare, tăiere, stropi de metal topit etc.);
- veste, jachete și șorțuri de protecție împotriva substanțelor chimice;
- veste cu sistem de încălzire;
- veste de salvare;
- șorțuri de protecție împotriva radiațiilor X;
- centuri lomboabdominale.

Protecția întregului corp

Echipament proiectat pentru a preveni căderile:

- echipament de prevenire a căderilor (echipament complet cu toate accesoriile necesare);
- echipament de frânare cu absorbire a energiei cinetice (echipament complet cu toate accesoriile necesare);
- dispozitive de susținere a corpului (centuri de securitate).

Îmbrăcăminte de protecție:

- îmbrăcăminte pentru lucru "de securitate" (două piese și combinezoane);
- îmbrăcăminte de protecție împotriva agresiunilor mecanice (înțepare, tăiere etc.);
- îmbrăcăminte de protecție împotriva substanțelor chimice;
- îmbrăcăminte de protecție împotriva proiecțiilor de metal topit și a radiațiilor infraroșii;
- îmbrăcăminte de protecție rezistentă la căldură;
- îmbrăcăminte termoizolantă;
- îmbrăcăminte de protecție împotriva contaminării radioactive;
- îmbrăcăminte de protecție împotriva pulberilor;
- îmbrăcăminte de protecție împotriva gazelor;
- îmbrăcăminte și accesorii (banderole, mănuși etc.) de semnalizare fluorescente, reflectorizante;
- păături de protecție.

§28 Această Anexă identifică sortimentele/ articolele posibile de EIP (identificabile prin caracteristicile lor constructive, în legătură cu părțile corpului care pot fi protejate), precum și principalele tipuri posibile pentru fiecare articol (identificabile prin riscurile împotriva cărora asigură protecție).

Lista nu este exhaustivă, ceea ce înseamnă că deși cuprinde majoritatea sortimentelor/articolelor și tipurilor de EIP posibile, pot exista combinații multiple, de exemplu: articole/sortimente complexe sau combinații care acoperă mai multe părți ale corpului în același timp sau care asigură protecție împotriva mai multor riscuri în același timp).

De regulă, standardele europene armonizate sunt elaborate astfel încât să se refere la un anumit articol posibil de EIP (identificabil prin caracteristicile lui și abordând toate riscurile posibile împotriva căruia asigură protecție) sau la orice articol care asigură protecție împotriva anumit risc.

De aceea, este absolut necesar ca la stabilirea caracteristicilor necesare pentru un EIP să se analizeze cu atenție domeniul de aplicare al standardului (dacă se referă la unul sau multe articole de EIP, respectiv la un singur tip de EIP-împotriva unui singur risc sau a mai multor riscuri).

Caracteristica respectivă poate fi fundamentală/obligatorie sau opțională/necesară doar când în domeniul de utilizare respectiv riscul este cvasi-general, complementar.

ANEXA nr.3 din HG nr. 1048/2006 – „Lista orientativă și neexhaustivă a activităților și sectoarelor de activitate care pot necesita utilizarea de echipament individual de protecție”

1. Protecția capului (protecția craniului)

Căști de protecție:

- lucrări de construcții, în special activitate pe, sub sau în apropierea schelelor și locurilor de muncă la înălțime, la operații de montare și demontare a cofrajelor, de asamblare și instalare, activitate desfășurată pe schele și de demolări;
- lucrări de poduri metalice, construcții metalice înalte, stâlpi, turnuri, structuri hidraulice de metal, furnale, oțelării și laminoare, containere mari, conducte mari, cazane și centrale electrice;
- lucrări în fose, șanțuri, puțuri și galerii;
- terasamente și lucrări în piatră;
- lucrări în subteran, cariere, excavări la suprafață, halde;
- lucrări cu unelte de împușcat bolțuri;
- lucrări cu explozivi;
- lucrări în vecinătatea lifturilor, dispozitivelor de ridicare, macaralelor și a transportoarelor;
- lucrări la furnale, instalații de concasare fină, oțelării, laminoare, ateliere metalurgice, forjare, matrițare la cald și turnare;
- lucrări la cuptoare industriale, containere, mașini, silozuri, buncăre și conducte;
- lucrări de construcții navale;
- lucrări de manevră feroviare;
- lucrări în abatoare.

2. Protecția picioarelor

Încălțăminte de securitate cu talpă antiperforație:

- lucrări de construcții, civile și rutiere;
- lucrări pe schele;
- lucrări de demolare;
- lucrări de construcții în beton și plăci prefabricate, care presupun montarea și demontarea cofrajelor;
- lucrări pe șantiere și în spații de depozitare;
- lucrări pe acoperișuri.

Încălțăminte de securitate fără talpă antiperforație:

- lucrări pe poduri metalice, construcții metalice înalte, stâlpi, turnuri, structuri hidraulice de metal, furnale, oțelării și laminoare, containere mari, conducte mari, cazane și centrale electrice;
- construcția de cuptoare, instalații de încălzire și ventilare și lucrări de asamblare de metale;
- lucrări de transformare și întreținere;
- lucrări cu furnale, instalații de concasare fină, oțelării, laminoare, ateliere metalurgice, forjare, matrițare la cald, presări la cald și trefilare;
- lucrări în cariere și în exploatare de suprafață și halde;
- extracția și prelucrarea pietrei;
- producția, tratarea și prelucrarea produselor din sticlă plată și a recipientelor din sticlă;
- lucrări de manipulare a formelor în industria ceramicii;

- *căptușirea cuptoarelor din industria ceramicii;*
- *lucrări de turnare în industria produselor ceramice și a materialelor de construcții;*
- *transport și depozitare;*
- *lucrări cu blocuri de carne congelată și ambalaje metalice de conserve alimentare;*
- *lucrări de construcții navale;*
- *lucrări de manevră feroviare.*

Încălțăminte de securitate cu toc sau talpă ortopedică și inserție antiperforație:

- *lucrări pe acoperișuri.*

Încălțăminte de securitate cu tălpi termoizolante:

- *lucrări cu și pe materiale foarte fierbinți sau foarte reci.*

Încălțăminte de securitate care se poate dezachipa ușor:

- *acolo unde există riscul penetrării de substanțe incandescente.*

3. Protecția ochilor sau a feței

Ochelari de protecție, viziere și ecrane faciale:

- *lucrări de sudură, polizare și debitare;*
- *lucrări de găurire și gravare;*
- *lucrări de tăiere și prelucrare a pietrei;*
- *lucrări cu unelte de împușcat bolțuri;*
- *utilizarea de mașini a căror funcționare se bazează pe îndepărtarea șpanului în cazul prelucrării de*
materiale care produc șpan;
- *matrițarea la cald;*
- *îndepărtarea și mărunțirea cioburilor;*
- *pulverizarea de substanțe abrazive;*
- *lucrări cu soluții acide și alcaline, dezinfectanți și produse de curățare corozive;*
- *utilizarea de dispozitive cu jet lichid;*
- *lucrări cu și în apropierea materialelor incandescente;*
- *lucrări cu căldură radiantă;*
- *lucrări cu laser.*

4. Protecția respiratorie

Semimăști/Aparate de protecție respiratorie:

- *lucrări în containere, spații înguste și cuptoare industriale alimentate cu gaz, în cazul în care poate exista riscul intoxicației cu gaz sau cantitatea de oxigen este insuficientă;*
- *lucrări la gura de încărcare a furnalelor;*
- *lucrări în apropierea convertizoarelor și a conductelor de gaz ale furnalelor;*
- *lucrări în apropierea oalelor de turnare, în cazul în care se pot degaja vapori de metale grele;*
- *lucrări pe căptușeala furnalelor și a oalelor de turnare, în cazul în care se pot degaja pulberi;*
- *vopsirea prin pulverizare fără ventilație corespunzătoare;*
- *lucrări în puțuri, canale și alte spații subterane ale sistemului de canalizare;*
- *lucrări în instalații de răcire în care există riscul scurgerii agentului de refrigerare.*

5. Protecția auzului

Antifoane:

- lucrări la prese de metale;
- lucrări cu dispozitive pneumatice;
- lucrări ale personalului de la sol în aeroporturi;
- lucrări de treierat;
- lucrări în industria lemnului și textilă.

6. Protecția corpului, brațelor și mâinilor

Îmbrăcăminte de protecție:

- lucrări cu acizi și soluții caustice, dezinfectanți și substanțe de curățare corozive;
- lucrări cu sau în apropierea materialelor fierbinți și acolo unde se simt efectele căldurii;
- lucrări cu produse din sticlă plată;
- lucrări de sablare;
- lucrări în camere frigorifice.

Îmbrăcăminte de protecție greu inflamabilă:

- lucrări de sudură în spații înguste.

Șorțuri rezistente la perforație:

- lucrări de dezosare și tranșare;
- lucrări cu cuțite de mână care implică îndreptarea cuțitului spre corp.

Șorțuri din piele:

- lucrări de sudură;
- lucrări de forjare;
- lucrări de turnare.

Protecția antebrațului:

- lucrări de dezosare și tranșare.

Mănuși:

- lucrări de sudură;
- manipularea de obiecte cu muchii ascuțite, dar nu la utilizarea mașinilor care prezintă riscul ca mănușa să fie prinsă;
- lucrări neprotejate cu acizi și soluții caustice.

Mănuși din împletitură metalică:

- lucrări de dezosare și tranșare;
- utilizarea obișnuită a cuțitelor de mână în producție și abatoare;
- schimbarea cuțitelor la mașinile de tăiat.

7. Îmbrăcăminte de protecție împotriva intemperiilor:

- lucrări în aer liber pe ploaie și vreme rece.

8. Îmbrăcăminte reflectorizantă:

- lucrări în locuri în care lucrătorii trebuie să poată fi observați la timp.

9. Centuri de securitate:

- lucrări pe schele;
- asamblarea de piese prefabricate;
- lucrări pe stâlpi.

10. Frânghii de securitate:

- lucrări în cabine de macarale amplasate la mare înălțime;
- lucrări în cabine de stivuitoare și elevatoare amplasate la mare înălțime în depozite;
- lucrări în partea superioară a turnurilor de sondă;
- lucrări în puțuri și canalizări.

11. Protecția pielii:

- prelucrarea materialelor de acoperire;
- lucrări de tăbăcărie.

§29 Această Anexă identifică locuri de muncă unde ar putea fi necesară asigurarea protecției individuale a unor părți ale corpului ținând cont de riscurile posibile dat fiind nivelul existent al tehnicii.

Lista nu este exhaustivă, ceea ce înseamnă că pot exista și alte locuri de muncă unde poate fi necesară protecția uneia sau mai multor părți ale corpului.

La locurile de muncă la care prin această anexă se indică purtarea EIP specificat, acest lucru este argumentat prin faptul că este expusă cu predilecție zona respectivă a corpului, iar riscul este cel specificat în această anexă, ca regulă generală.

La definitivarea tabelului pentru un loc de muncă/post de lucru similar se recomandă consultarea acestei Anexă pentru a verifica dacă există recomandări pentru utilizarea anumitor tipuri de EIP la activitățile respective sau similare și reevaluarea cu atenție a locului de muncă propriu în cazul în care inițial s-a omis tipul respectiv de protector individual.

IV. BUNE PRACTICI

Utilizarea Anexelor HG nr. 1048/2006 pentru identificarea EIP necesar pentru un loc de muncă/post de lucru

Identificarea EIP necesar pentru un loc de muncă presupune:

- identificarea EIP necesar, ținând cont de riscurile specifice;
- definitivarea necesarului de dotare a lucrătorilor, prin luarea în considerare a tuturor condițiilor de la locul de muncă;
- stabilirea necesarului de aprovizionare cu EIP prin luarea în considerare a caracteristicilor ergonomice ale lucrătorilor.

Înainte de a alege EIP, angajatorul trebuie să efectueze o analiză și evaluare a riscurilor existente la locul de muncă care nu pot fi evitate prin alte mijloace aplicând modelul de fișă de evaluare prezentat în Anexa nr. 1 a HG nr. 1048/2006.

Fișa orientativă de evaluare a riscurilor în vederea selecționării EIP trebuie aplicată pentru fiecare post de lucru pentru a dovedi că atunci când s-a efectuat identificarea EIP necesar s-au luat măsuri pentru a se asigura că acesta protejează întreg corpul împotriva tuturor riscurilor existente.

Această fișă **Nu este obligatorie ca formă, dar** se poate modifica, astfel:

- se adaugă sau se reduc coloane astfel încât pentru fiecare loc de muncă să conțină numai riscurile specifice; se pot adăuga date privind nivelul de risc (de exemplu prin indicarea concentrațiilor de noxe la locul de muncă, al nivelului de zgomot sau prin aprecieri de tipul: risc mic, mediu, mare;
- se poate adăuga o coloană referitoare la definirea EIP și a caracteristicilor sale speciale;
- sub titlu sau în ultima coloană se înscriu date privind caracteristicile locului de muncă;
- se completează cu numele și semnăturile persoanelor care au participat la evaluare.

- **Se completează în urma observării** directe, a judecății profesionale a experților (coroborare cu pericolele/riscurile existente) și a informațiilor furnizate de lucrători, astfel:

- **pasul 1:** se identifică doar **zona expusă** la un risc și se bifează căsuța de la intersecția coloanei de risc cu linia de zonă expusă;

- **pasul 2:**

- se efectuează o evaluare pe baza judecății specialiștilor și se completează coloana de identificare a echipamentului corespunzător fiecărei părți a corpului ținând cont de faptul că zona expusă determină **sortimentul/articolul** de EIP (cască, șorț, costum salopetă, încălțăminte, mănuși scurte sau lungi etc);
- se iau în considerare și recomandările din anexele nr. 2 și 3 din HG nr. 1048/2006, care indică principalele EIP care ar putea fi folosite, pe zone ale corpului, respectiv lucrările la care trebuie acordat EIP cu anumite caracteristici;

o în principiu, pentru fiecare zonă se acordă un singur sortiment/articol de EIP; se acordă două sortimente doar dacă sunt compatibile la purtare simultană și/sau dacă lucrătorul este expus la riscuri diferite la momente diferite ale activității, caz în care ar trebui întocmite două fișe separate;

- **pasul 3: se enunță caracteristicile principale de protecție** necesare pentru EIP, ținând cont de toate riscurile bifate pe aceeași linie; se iau în considerație Anexa nr. 3 din HG nr. 1048/2006, experiența profesională, standardele corespunzătoare; caracteristicile de protecție trebuie definite prin **cuvinte-cheie**, de exemplu: termoizolant la frig, antistatic, rezistent la tăiere, rezistent la căldură de contact 200°C etc.;

- **pasul 4: se solicită opinia lucrătorilor pentru definirea unor caracteristici suplimentare ale EIP necesar** (de exemplu mănuși cu 5 degete lungi sau scurte, impermeabilitate etc).

Recomandări și atenționări

- în cursul evaluării poate fi necesară completarea tabelului cu noi riscuri.
- după evaluarea tuturor locurilor de muncă se recomandă reexaminarea fiecărei fișe în raport cu situația de la locul de muncă pentru a identifica eventuale erori.

În vederea selecționării unui echipamente individual de protecție adecvat riscurilor existente la locul de muncă trebuie aplicată metodologia de evaluare a riscurilor și de stabilire a listei interne de acordare a EIP prezentată în figura 2.

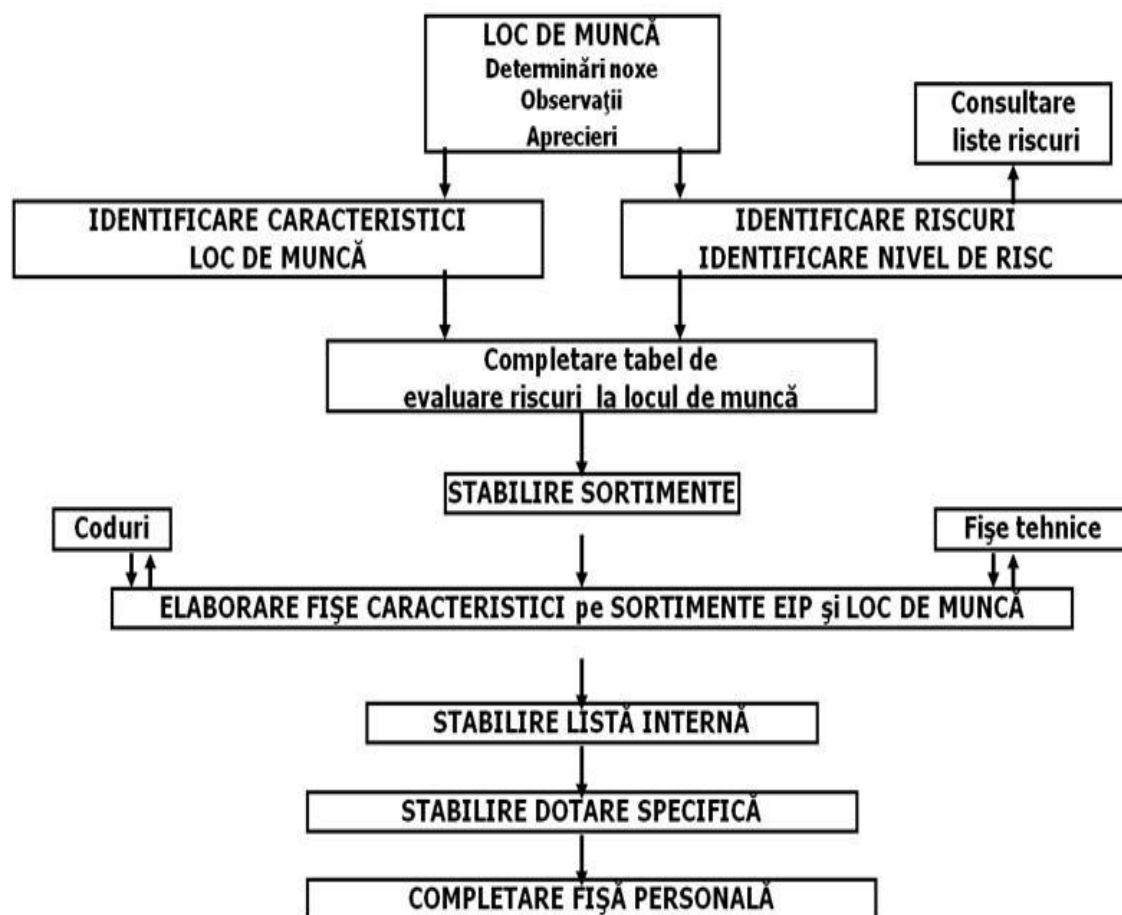

Fig. 2 – Schema privind metodologia de evaluare a riscurilor și de stabilire a listei interne de acordare a EIP

Metodologia de stabilire a EIP pe fiecare loc de muncă presupune efectuarea următoarelor activități:

a) Se identifică elementele specifice activității desfășurate (natura activității, durata, condițiile de mediu), efectuându-se o analiza preliminară

Analiza preliminară presupune pregătirea unei liste a locurilor de muncă și/sau activităților desfășurate, pentru a le grupa astfel încât să permită manipularea atunci când se obțin informațiile necesare.

Această listă trebuie să includă atât activitățile efectuate pe fluxul tehnologic (curente), cât și cele periodice sau aleatorii (nespecifice-cum ar fi reparații, intervenții, subcontractări).

Informațiile necesare despre fiecare loc de muncă trebuie să includă:

- sarcinile care trebuie efectuate: durata și frecvența lor (dacă se efectuează în mod normal sau ocazional);
- localizarea locului de muncă;
- cine efectuează în mod normal sarcina respectivă;
- dacă pot fi afectate și alte persoane (de ex: vizitatori, subcontractanți, public etc);
- mărimea, forma, suprafața, starea de agregare și greutatea materialelor care pot fi manipulate;
- distanța și înălțimea la care trebuie transportate materialele manipulate manual;
- substanțe folosite sau întâlnite la locul de muncă;
- forma fizică a substanțelor folosite sau întâlnite la locul de muncă (fumuri, gaze, vapori, lichide, pulberi, solide);
- conținutul și recomandările fișelor de toxicitate referitoare pentru aceste substanțe;
- cerințele din prevederile legale, reglementări, standarde care sunt relevante în ceea ce privește activitatea ce trebuie desfășurată, instalația/echipamentul folosit și substanțele folosite sau întâlnite;
- incidente, accidente și afecțiuni ale stării de sănătate asociate cu activitatea desfășurată, echipamentul/instalația utilizată și substanțele folosite sau întâlnite, obținute ca rezultat al informării din organizație sau din afara ei

b) Se identifică totalitatea factorilor de risc/pericolelor ce acționează cumulativ: aceștia pot fi atât factori de risc determinați de mediu, cât și factori de risc determinați de mijloacele de muncă sau sarcina de muncă. Se identifică pericolul sau riscul existent, inclusiv nivelul de risc (se poate apela la organisme specializate).

Identificarea pericolelor, înseamnă să se răspundă la una dintre întrebări:

- ◆Există o sursă de afectare a stării de sănătate/securitate?
- ◆Cine/ce poate fi periculos pentru starea de sănătate/securitate?
- ◆Cum poate apărea afectarea stării de sănătate/securitate?

Pericolele care posedă un potențial neglijabil, foarte scăzut de afectare a stării de sănătate/securitate nu trebuie documentate pentru a fi luate în considerație ulterior.

Este util să se stabilească un check-list privind pericolele sau riscurile existente la locul de muncă eventual având la bază o clasificare a pericolelor pe grupe, pornind de la cuvinte cheie.

Fiecare dintre acestea este bine să fie subclasificate. De aceea, se pot elabora liste specifice de factori periculoși, riscuri sau subriscuri ce pot fi prevenite prin purtarea EIP.

În tabelul nr. 2 este prezentat un exemplu de Check-list de evaluare a pericolelor/riscurilor pentru un loc de muncă.

Tabelul nr.2 - Exemplu de Check-list de evaluare a pericolelor/riscurilor pentru un loc de muncă

Risc	Elemente specifice pentru evaluarea riscului	Situație existentă
Cădere prin alunecare	Tipul suprafeței: netedă, relativ rugoasă, foarte rugoasă Materialul suprafeței: linoleum, tablă, lemn, plăci de ceramică Substanțe aflate pe podele: cu viscozitate mică, cu viscozitate mare	
Cădere prin alunecare datorită denivelărilor	Corpuri neregulate pe suprafețe Dispersare corpuri	
Cădere de unelte, obiecte de la înălțime	Masa obiectului Înălțimea de la care poate cădea	
Proiectare de particule/obiecte cu viteză mare	Masa particulelor Viteza particulelor: 12m/s, 45m/s, 120m/s, 180m/s	
Pericole asociate cu manipularea obiectelor grele, manipulare de unelte, materiale Cădere de obiecte de la înălțime Rostogolire Julire, tăiere, înțepare Contact cu substanțe periculoase-agresive sau toxice	Masa obiectului Înălțimea de la care pot cădea Forma: cu muchii rotunjite, cu muchii tăioase, cu forme neregulate, ascuțite etc. Tipul suprafeței: rugoasă, netedă, uscată, unsă cu substanțe Natura substanței chimice	
Contaminare cu agenți biologici	Tip de purtător (aerosol/aer, pulberi, lichide, lichide corporale) Clasa de agent biologic	
Substanțe care pot fi inhalate	Starea de agregare: fumuri, gaze și vapori, picături și aerosoli lichizi, particule solide/praf fine sau grosiere Toxicitatea substanței Concentrația în aer	
Substanțe care pot provoca afecțiuni ale ochilor	Starea de agregare Natura substanței chimice	
Substanțe care pot provoca afecțiuni cutanate	Starea de agregare: pulberi, lichide, gaze și vapori Natura substanței chimice Concentrația Toxicitatea substanței: agresivă, iritantă, toxică cu penetrare prin tegumente Intensitatea expunerii(pulberi, lichide): sub formă de particule izolate, jet de mică presiune, jet de mare presiune Frecvența expunerii: aleatorie, de scurtă/lungă durată, permanentă	
Instalații sub tensiuni periculoase	Tensiunea de lucru Intensitatea curentului Riscuri suplimentare	
Radiații neionizante:	Tipul radiației: lumină solară puternică, ultraviolete, infraroșii, radiații de la sudare Fluxul radiației incidente Distanța față de sursă	
Radiații ionizante	Tip de radiație	
Substanțe inflamabile	Temperatura de autoaprindere Temperatura de aprindere	
Substanțe care formează amestecuri explozive	Condițiile specifice în care se poate produce explozia Energia minimă de declanșare a exploziei	
Manipulare de obiecte fierbinți	Temperatura Timp de contact	
Manipulare de obiecte reci	Temperatura Timp de contact	
Condiții de mediu inadecvate	Temperatura de lucru Lucrări în spații cu diferențe mari de temperaturi Curenți de aer- viteza aerului Durata activității	

Intemperii	Durata activității	
Pericole determinate de lucrul pe căi de circulație a vehiculelor	Culoarea mediului	

Pentru ușurarea activității de evaluare a locului de muncă/postului de lucru și stabilire a sortimentului și tipului adecvat de EIP, trebuie elaborate fișe de evaluare specifice unor grupuri de locuri de muncă/posturilor de lucru, având la bază fișa de evaluare a riscurilor inclusă în anexa nr.1 a HG nr. 1048/2006, în care pe orizontală se trec riscurile/subriscurile, iar pe verticală părțile corpului expuse și se stabilesc situațiile existente prin bifarea pozițiilor de intersecție.

c) Se stabilește sortimentul de EIP și principalele calități de protecție.

Analiza fișei de evaluare ne poate da o indicație privind sortimentul, iar prin coroborarea riscurilor cu datele din anexa nr.2 și anexa nr. 3 din HG nr. 1048/2006 se stabilesc caracteristicile EIP, respectiv tipul de EIP necesar. Se vor însuma calitățile de protecție pentru același sortiment și nu se vor acorda 2 produse decât atunci când este practic imposibil să se găsească un model cu toate caracteristicile necesare.

d) Se evaluează durata expunerii la risc pentru a se stabili modul de acordare: inventar personal sau inventar secție

Principiul de bază constă în acordarea EIP în inventar personal.

e) Pentru locuri de muncă cu un grad înalt de nocivitate sau murdărire excesivă se pot acorda consecutiv 2 bucăți dintr-un sortiment

f) Durata normată de utilizare se stabilește la nivelul întreprinderii, în funcție de experiența anterioară sau în urma unor experimentări, pe fiecare model procurat

Durata de utilizare normată este o noțiune care se folosește doar în sensul planificării cheltuielilor.

g) În funcție de caracteristicile purtătorului se stabilesc mărimile

h) Se stabilesc specificații de aprovizionare pentru fiecare sortiment și tip necesar

Aceste specificații pot fi elaborate:

- sub forma scurtă, cu indicarea standardului de referință și a simbolului de marcare a tipului de protecție (de exemplu, pentru cască rezistentă la șoc, cu izolație electrică pentru temperaturi peste -30°C se poate utiliza referința « EN 397, 440 V c.a., -30°C »;

-sub formă detaliată unde este necesară analiza standardele aplicabile și stabilirea caracteristicilor pe care trebuie să le aibă produsul pentru a corespunde condițiilor de la locul de muncă:

- i.caracteristici fundamentale/obligatorii comune oricărui EIP din domeniul de aplicare ca: denumire, valoare parametru măsurabil, cerințe de marcare, dacă e cazul;
- ii.caracteristicile de protecție necesare ținând cont de toate riscurile identificate la locul de muncă (denumire caracteristică, valoare parametru măsurabil, cerințe de marcare).

Conținutul unei specificații tehnice pentru licitație în formă detaliată este prezentat în exemplul de mai jos :

a)denumire produs : mănuși e lectroizolante de joasă tensiune;

b)domeniu de utilizare : protecție împotriva efectelor curentului electric, asigurând un grad de izolare adecvat valorilor de tensiune de lucru de maxim 1000 V curent alternativ, în medii cu temperaturi până la minus 40⁰C, unde se impune rezistență mecanică și rezistență la contact cu acizi, ozon, uleiuri minerale, în absența riscurilor legate de căldură și/ sau foc - la lucrări sau manevre în instalații sub tensiune sau susceptibile de a fi sub tensiune;

c)descriere și construcție : mănuși cu 5 degete și realizate din elastomeri, forma poate fi ergonomică, ușor curbată, livrate cu mănușă din bumbac;

d)performațe :

•Caracteristici dielectrice clasa 0:

- tensiune de încercare (50 Hz, 3 min): 5 kV;

- curent de scurgere:

◆- maxim 14 mA (lungimea de 360mm),

◆- maxim 16 mA (lungimea de 410mm)

◆- maxim 18 mA (lungimea de 460mm);

- tensiune de ținare: 10 kV

•- Rezistență la contact cu ulei (imersie 24 ore în ulei M40): după imersie în ulei caracteristicile dielectrice să fie în limitele inițiale, corespunzătoare clasei (0);

•- Rezistență la ozon: după expunere la ozon, timp de 3 ore, mănușile nu trebuie să prezinte vreo fisură sau altă crăpătură vizibilă și să reziste la încercările dielectrice, conform clasei (0);

•- Rezistență la acizi : după imersie 8 ore în acid sulfuric 32 grade Baume, caracteristicile dielectrice să fie în limitele inițiale, corespunzătoare clasei (0)

e)semnificația marcajelor:

- simbol (triunghi dublu) specific pentru risc de electrocutare

- clasa: 0

- categoria R (include A+H+Z)

- identificarea fabricantului

- luna și anul de fabricație

- mărime

- bandă pentru înscrierea datelor la verificările periodice

- marcaj de conformitate european + număr organism de certificare

notificat la UE:

CE XXXX

Recomandări:

- La **modificarea condițiilor de muncă** trebuie asigurate pentru fiecare participant la procesul de muncă dotarea corespunzătoare noii situații, prin reactualizarea prevederilor listei interne de dotare cu EIP, aprobate de consiliul de administrație, având

ca elemente de referință criteriile stabilite în Anexa nr. 2 și Anexa nr. 3 din HG nr. 1048/2006;

- EIP care și-a pierdut calitatea de protecție trebuie înlocuit indiferent de cauză;
- Pierderea calității de protecție înainte de termenul stabilit inițial poate conduce la recuperarea daunelor din partea agentului economic, dacă se dovedește că deteriorarea s-a produs din vina utilizatorului;

În cazul apariției unui factor de risc nou se solicită MMFPS completarea criteriilor.

Selecționarea produsului adecvat riscurilor împotriva cărora trebuie să asigure protecție se poate face prin:

a) Includerea de condiții pentru furnizori - producători/importatori:

- specificarea de condiții tehnice (standarde ce trebuie respectate, niveluri de performanță);
- criterii de achiziție – modelul să fie certificat prin procedurile aplicabile **categoriei de produs**, conform legislației în vigoare, de un organism de certificare notificat în Uniunea Europeană ;
- să prezinte o copie a declarației de conformitate;
- exemplarele prezentate spre achiziție să aibă marcajul de conformitate CE;
- exemplarele prezentate să fie însoțite de fișa cu instrucțiuni de utilizare.

b) Verificarea informațiilor furnizate de producători/importatori: compararea exemplarelor fabricate cu datele înscrise în documente (certIFICATE, instrucțiuni)

c) Compararea datelor tehnice ale produselor existente pe piață cu datele din fișa tehnică de aprovizionare, pentru a selecta modelul care are performanțe cel puțin egale cu cele necesare și care îndeplinește condițiile financiare optime;

d) Achiziția pe bază de contract de vânzare-cumpărare, care să includă clauze privind respingerea loturilor necorespunzătoare, modul de instruire a lucrătorilor, asigurarea verificărilor periodice

e) Omologarea unui exemplar din modelul selecționat (de exemplu prin ștampilare de către client și furnizor), pentru a servi ca element de comparație la recepția loturilor ulterioare.

Pentru a se obține o garanție că EIP-urile achiziționate răspund cerințelor stabilite prin lista internă de dotare cu EIP trebuie să existe și etapă în care să se facă verificarea/recepționarea fiecărui lot aprovizionat, prin care să se verifice cel puțin:

- ◆ existența fișelor cu instrucțiuni de utilizare, cel puțin pe fiecare lot, iar pentru EIP de concepție complexă pentru fiecare exemplar;
- ◆ existența marcajului de conformitate CE pe produse sau pe ambalaj;
- ◆ verificarea calității loturilor livrate, cel puțin prin examinări (compararea produselor livrate cu modelul omologat) și chiar efectuarea unor încercări relevante, în funcție de tipul de produs.

Exemplu de completare a Tabelului de identificare a pericolelor în vederea selecționării și utilizării EIP (Anexa nr. 1 a HG nr. 1048/2006)

		RISCURI																Loc de muncă: operator turn de amestec/uscare nisip Activitate: supraveghere utilaje și din când în când desfundare pâlnie Descriere: cameră cu nișe de vizualizare și căi de acces fără ușă, curenți de aer, temperatura de lucru conform sezonului Altele: control medical periodic					
		FIZICE											CHIMICE										
		MECANICE					TERMICE		ELECTRICE	ATM POTENT EXPLOZIVA	LUCRU CU SUBSTANȚE EXPLOZIVE	UMIDITATE RIDICATE	INTEMPERII	ATM DEFICIT OXIGEN	LOVIRE DE UTILAJE MECANIZATE	ZGOMOT	AEROSOLI			LICHIDE		VAPORI, GAZE	
		Cadere de la înaltime	Soc, lovire, impact compresiv	Întepare, tăiere, abraziune	Vibrații	Alunecare, cadere același nivel	Caldura, foc	Frig (curenți de aer)									Pulberi, fibre		Fum	Ceata	Imersii		Improscare, stropire
PARTILE CORPULUI	cap	Craniu																					
		Urechi													M								
		Ochi														M							
		Căi respiratorii														M							
		Față																					
		Tot capul		m								m					M						
	membre superioare	Mâini															M						
		Brațe (părți)															M						
	membre inferioare	Picior		m													M						
		Gambe (părți)															M						
	altele	Piele															M						
		Trunchi / abdomen																					
		Căi parenterale																					
Total corp																							

Modele de listă internă de dotare cu EIP

Model A

Nr. crt.	Sortiment de EIP	Zonă a corpului expusă la riscuri	Factorii de risc/pericole ce apar în îndeplinirea sarcinii de muncă și care pot fi eliminați/diminuați cu ajutorul EIP	Risc de accidentare sau îmbolnăvire profesională	Caracteristici de protecție ale EIP/ Conformitate cu standarde	Durată de utilizare preconizată	Alte observații
1.	Vizieră de protecție	Ochi și față	<ul style="list-style-type: none"> - Stropire sau împrăscare cu picături de substanțe chimice - Proiectare de particule/fragmente de os - Proiectare de fragmente de piese metalice - ruperea unei freze 	<ul style="list-style-type: none"> Arsuri chimice - Rănirea ochiului prin impact - Rănirea feței 	<ul style="list-style-type: none"> - Grad mare de acoperire – dimensiuni cel puțin (20 x 20) cm - Rezistența vizorului la substanțe chimice -... - Soliditate mărită = rezistență la impact cu particule mari, cu viteză mică - Transmisie foarte bună a luminii - Nedeformarea vederii - Cu dispozitiv de fixare pe cap - Să permită purtarea ochelarilor corectori și ai semi-măștilor filtrante 	1/12 luni	Conform fișă tehnică Nr...

Model B

Nr. crt.	Post de lucru	Factorii de risc/pericole ce apar în îndeplinirea sarcinii de muncă și care pot fi eliminați/diminuați cu ajutorul EIP	Risc de accidentare sau îmbolnăvire profesională	Sortimente de EIP	Caracteristici de protecție ale EIP	Conformitate cu standarde	Durată de utilizare preconizată
		proiectare de corpuri sau particule	lovire la ochi	ochelari de protecție/vizieră	material transparente rezistență la șoc	SR ISO 166 marcaj "S"	24 luni
			lovire la mâini	mănuși de protecție cu 5 degete	Rezistență la uzură, tăiere, sfâșiere, înțepare	SR EN 388 marcaj: pictogramă + nivelurile de performanță 3133	3 luni
		temp.scăzută a aerului	suprasolicitare termică a organismului	căciulă și capișon	Izolație termică		24 luni
				costum vătuit	Izolație termică	SR EN 342	24 luni
		contractul epidermei cu agenți chimici	eczeme, dermatite	mănuși de protecție	rezistență la substanțe chimice	SR EN 374 nivel 5 pentru soluții de acid sulfuric (H ₂ SO ₄)	1 lună

Exemplu de condiții minime pentru aprovizionare

Nr. crt.	Grup de produse	Reglementare tehnică	Condiții minime de marcare pe produs	Certificare	Documente însoțitoare	Alte cerințe
1.	Uniforme	-	- producător - model - compoziție material de execuție - pictograme de întreținere	nu	- Fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, în limba română	Conform fișe tehnice/ specificații de provizionare
2.	Echipamente individuale de concepție simplă (împotriva intemperiilor, mănuși de uz general, veste împotriva frigului, încălțăminte ușoară)	89/686/CEE (HG nr. 115/2004)	- producător - model - compoziție material de execuție - pictograme de întreținere - marcaj CE	nu	Copie Declarație EC de conformitate - Fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, în limba română	Idem
3.	Echipamente individuale de categoria II (ochelari de protecție, mănuși anticalorice, încălțăminte de securitate sau antiderapantă)	89/686/CEE (HG nr. 115/2004)	- producător - model - compoziție material de execuție - pictograme de întreținere - pictograme de protecție (pentru mănuși, îmbrăcăminte) - marcaj CE - standard respectat și anul de aplicare + simboluri de marcare (*)	da	Copie Declarație EC de conformitate - Fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, în limba română	Idem
4.	Echipamente individuale de categoria III- de concepție complexă (măști de protecție împotriva aerosolilor și gazelor)	89/686/CEE (HG nr. 115/2004)	- producător - model - compoziție material de execuție - pictograme de întreținere - pictograme de protecție (pentru mănuși, îmbrăcăminte) - marcaj CE + număr organism notificat - standard respectat și anul de aplicare + simboluri de marcare(*)	da	Copie Declarație EC de conformitate - Fișă de informații-instrucțiuni/carte tehnică furnizată de producător, în limba română (în cel mai mic ambalaj)	Idem

V. SURSE DE INFORMARE

- 5.1. Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646/28.07.2006, cu modificările și completările ulterioare.
- 5.2. Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr.319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882/30.10.2006;
- 5.3. Hotărârea Guvernului nr. 955/09.09.2010 privind modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicarea a prevederilor legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661/27.09.2010;
- 5.4. Hotărârea Guvernului nr. 1242/14.12.2011 privind modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicarea a prevederilor legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925/27.12.2011.
- 5.5. Hotărârea de Guvern nr. 971/26.07.2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 683/09.08.2006.
- 5.6. Hotărârea Guvernului nr. 1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739/30.08.2006;
- 5.7. Directiva Consiliului 92/58/CEE din 24 iunie 1992 privind cerințe minime pentru prevederea semnalizării de securitate și/sau sănătate la locul de muncă (a noua directivă în sensul articolului 16(1) al Directivei 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L245/1992.
- 5.8. G U Í A T É C N I C A PARA LA UTILIZACIÓN POR LOS TRABAJADORES EN EL TRABAJO DE LOS EQUIPOS de PROTECCIÓN INDIVIDUAL - Instituto Nacional de Seguridad e Higiene en el Trabajo (INSHT) www.insht.es/InshtWeb/.../Ficheros/epi.pdf
- 5.9. „Ghidul privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)”

Alte surse bibliografice sunt disponibile la adresa URL:

-Legislația de muncă și ghiduri în domeniul securității și sănătății în muncă
<http://www.mmuncii.ro/ro/domenii/sanatate-si-securitate-in-munca-143-view.html>

<http://www.mmuncii.ro/ro/articole/0000-00-00/documente-cheie-249-articol.html>

-Standarde armonizate

CEN - <http://www.cen.eu/cen/Members/Pages/default.aspx>

-Standarde armonizate în domeniul EIP

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/documents/harmonised-standards-legislation/list-references/personal-protective-equipment/index_en.htm

-Textul Directivei 89/686/CEE poate fi consultat la adresa europe.eu.int/comm/enterprise/mechan_equipment/ppe

-Lista organismelor notificate

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/>

-Inspectia muncii legislație și ghiduri în domeniul SSM

<http://www.inspectmun.ro/site/Legislatie/legislatie.html>

-Inspeția muncii ghiduri pentru IMM

<http://www.inspectiamuncii.ro/ssmimm/>

STANDARDE IN DOMENIUL ECHIPAMENTELOR INDIVIDUALE DE PROTECȚIE

În domeniul EIP există următoarele tipuri mari de standarde:

- standarde europene armonizate, a căror publicare prin comunicări ale Comisiei Europene dă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale de securitate și/sau sănătate prevăzute de directivă europeană 89/686/CEE (respectiv HG nr. 115/2004);
- standarde conținând recomandări de utilizare.

În prezent în cazul EIP se aplică standarde române care transpun **standarde europene armonizate**.

Standardele europene armonizate cuprind ;

- cerințe generale, aplicabile oricărui tip de EIP; sunt în general cerințe privind anumite caracteristici pe care trebuie să le îndeplinească EIP pentru a nu deveni el însuși un factor periculos prin construcție sau prin alegerea materialelor, precum și caracteristici de rezistență mecanică minimă, astfel încât EIP să nu se deterioreze prematur ;
- cerințe specifice referitoare la **caracteristici prin care se asigură protecția împotriva unor riscuri specifice**; în cele mai multe cazuri, aceste caracteristici sunt clasificate pe niveluri de performanță/clase ;
- cerințe de marcare ; standardul respectat, o pictogramă, niveluri de performanță (dacă se respectă integral standardul).

În general, standardele se referă la un grup de EIP (îmbrăcăminte, mănuși, încălțăminte, EIP a ochilor) sau la un anumit sortiment (cască de protecție, semi-măști filtrante).

Există standarde care se referă la :

- toate caracteristicile generale aplicabile unui anumit grup de EIP (ex : EN 340- cerințe generale aplicabile îmbrăcăminte de protecție) ;
- toate caracteristicile (sau majoritatea caracteristicilor) pe care trebuie să le îndeplinească un anumit grup de EIP, atât cele generale, cât și cele de protecție împotriva riscurilor din industrie (ex : EN ISO 20345 – cerințe/specificații pentru încălțăminte de securitate) ;
- toate caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească un anumit sortiment de EIP destinat a asigura protecție împotriva unui anumit risc, atât cele generale, cât și cele de protecție împotriva unui anumit risc (ex : EN 149 – cerințe pentru semimăști împotriva particulelor, EN 60903 pentru mănuși electroizolante etc) ;
- caracteristici de protecție împotriva unui risc sau a unui grup specific de riscuri (ex : EN 388- pentru mănuși împotriva riscurilor mecanice, EN 407 pentru mănuși împotriva riscurilor termice – căldură și/sau foc)

Un standard poate impune **clasificarea performanțelor** pe mai multe **clase/ niveluri de performanță** și marcarea acestora într-o anumită **ordine**.

De regulă, clasa 1 reprezintă clasa inferioară.

Standardele respectate sunt indicate în declarații de conformitate, marcaje și fișa de instrucțiuni.

În „Ghidul privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)” sunt prezentate principalele standarde aplicabile fiecărui grup de EIP (căști de protecție, mănuși de protecție, încălțăminte de protecție etc), indicându-se atât domeniul de aplicare, cât și principalele caracteristici care sunt cerute prin aceste standarde.

Este recomandabil însă ca utilizatorii de EIP să consulte ultima ediție în vigoare a Comunicării Comisiei Europene privind standardele europene armonizate în aplicarea Directivei 89/686/CEE, disponibilă la adresele web indicate în cap.V al prezentului ghid.

Atenție:

!Pentru ca un EIP să fie adecvat unui loc de muncă nu este suficient să fie conform unui standard referitor la sortimentul /articolul de EIP necesar!

!Trebuie identificate toate standardele aplicabile!

!Căutați cuvintele cheie în titlul standardului pentru a determina dacă un standard se aplică sortimentului/ articolului de EIP și ce fel de cerințe cuprinde (doar cerințe generale sau toate cerințele aplicabile)!

!Analizați fiecare cerință/caracteristică de protecție pentru a determina dacă corespunde riscului existent la locul de muncă!

!Selectați nivelul de performanță necesar/clasa în funcție de nivelul expunerii la pericol și timpul de expunere!

„Ghidul privind evaluarea aspectelor de securitate în vederea alegerii și utilizării EIP (aplicarea Comunicării Comisiei pentru implementarea Directivei Consiliului 89/656/CEE privind evaluarea aspectelor de securitate ale echipamentului individual de protecție în vederea alegerii și utilizării acestuia, 89/C328/CE)” face referire și la standardele conținând recomandări de utilizare a EIP.

Astfel de standarde conțin recomandări privind selecționarea EIP în funcție de riscurile de la locul de muncă, inclusiv cu trimiteri la standardul european armonizat pe care să îl respecte, dar și alte recomandări privind verificarea periodică sau instruirea lucrătorilor.

Principalele standarde de recomandări de utilizare sunt următoarele:

SR CR 13464: 2003	“Ghid pentru alegerea, utilizarea și întreținerea protectorilor ochilor și feței de uz profesional”
SR EN 458:2005 (EN 458: 2004)	“Protectori individuali împotriva zgomotului. Recomandări pentru selecționare, utilizare, îngrijire și întreținere. Ghid”
SR EN 529:2006 (EN 529:2005)	“Aparate de protecție respiratorie. Recomandări pentru selecționare, utilizare, întreținere și reparare - Document ghid”
CEN/TR 15321:2006	„Ghid de selecționare, utilizare și întreținere a îmbrăcămintei de protecție”
CEN/TR 15419:2006	„Îmbrăcămintă de protecție - Ghid pentru selecționare, utilizare și întreținere îmbrăcămintă de protecție chimică”
CEN/TR 14560:2003	“Ghid pentru selecționarea, utilizarea, întreținerea și repararea îmbrăcămintei de protecție împotriva căldurii și flăcării”
SR EN ISO 12402-10:2006 (EN ISO 12402-10:2006)	„Echipament individual de plutire Partea 10: Alegerea și aplicațiile echipamentului individual de plutire și ale altor echipamente relevante (ISO 12402-10:2006)”
SR EN 363:2008 (EN 363:2008)	„Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Sisteme de oprire a căderii”

Terminologie și abrevieri

Abrevieri:

EIP = echipament individual de protecție;

CESS = cerințe esențiale de sănătate și securitate

HG = Hotărâre de Guvern;

INCDPM = Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii

MMFPS = Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale;

OG = Ordonanță a Guvernului;

UE = Uniunea Europeană.

Reguli de redactare:

1. Textul unei prevederi legale este redactat cu litere italice pe fond colorat, încadrat într-o bordură, iar comentariile sunt redactate curent;
2. Extrasele prevederilor legale se indică doar prin numărul articolului, atunci când se referă la HG nr. 1048/2006 și prin indicativul actului normativ și numărul articolului, atunci când se referă la alte documente legislative.
3. Actele normative se vor indica clar prin numărul acestora și anul adoptării (de ex. HG nr. 1048/2006)